

Arrest

nr. 309 794 van 12 juli 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. LOOS
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 23 oktober 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 september 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 januari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 januari 2024.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. RAJA *loco* advocaat B. LOOS en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in 1999.

De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 24 maart 2022. Op 25 maart 2022 dient de verzoekende partij een verzoek om internationale bescherming in.

Op 24 juli 2023 wordt de verzoekende partij gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het Commissariaat-generaal).

Op 19 september 2023 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te hebben, Pashtun en soennitisch moslim te zijn, afkomstig uit de wijk Fatehabad, dorp Khazikhil, district Surkhrod, provincie Nangarhar. U woonde met uw ouders, broers en zussen samen in uw geboortedorp tot uw vertrek uit Afghanistan.

Op een avond, rond 21 uur, stond u buiten aan de poort van uw huis en hoorde u enkele talibanleden praten via radiocommunicatie. U ging ervan uit dat ze een bom wilden plaatsen. U vertelde dit aan niemand en ging terug slapen. De volgende ochtend zag u een rangervoertuig van het nationale leger rijden. U vertelde hen over wat u de avond ervoor gehoord had, waarna ze het gebied controleerden. Ze vonden een bom onder een kleine brug naast uw huis. Er kwam een speciale eenheid van het politiehoofdkwartier om de bom te vernietigen. Nadat de bom vernietigd werd, ging u terug naar huis.

Anderhalve dag of twee dagen later vond uw vader 's ochtends een oproepingsbrief van de taliban aan jullie huis. In deze brief werd u opgeroepen om u te melden bij de militaire commissie. Uw vader was in paniek en besliste dat u onmiddellijk moest vertrekken naar uw maternale oom, wat u ook deed. De volgende dag werd uw vader gebeld door de taliban en zeiden ze hem dat hij zijn zoon moest overhandigen. Uw vader belde naar uw maternale oom en stelde dat uw leven in gevaar was en dat u het land moest verlaten, waarop uw maternale oom een smokkelaar regelde en u in de maand december van 2020 het land verliet. Diezelfde nacht vielen de taliban uw huis binnen op zoek naar u. Ze sloegen daarbij ook uw familieleden. Op basis van foto's op de gsm van uw oudste broer, kwamen de taliban erachter dat hij voor een buitenlandse hulporganisatie werkte en namen ze hem mee. U en uw familie hebben sindsdien niets meer van hem vernomen.

Twee à drie dagen nadat ze uw broer meenamen, belden de taliban uw vader en vroegen ze hem waar u was. Ze zeiden dat ze u zouden vinden en u vervolgens zouden vermoorden. Hierna belden ze niet meer en kwamen ze ook niet meer langs.

U reisde via Pakistan, Iran, Turkije, Bulgarije, Servië, Hongarije, Oostenrijk, Zwitserland en Frankrijk. U kwam aan in België op 24 maart 2022 en diende de volgende dag een verzoek om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

Bij terugkeer vreest u gedood te zullen worden door de taliban.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u een kopie van de taskara van uw vader en uw broer, een kopie van een werkdocument van uw broer, foto's van uw broer tijdens zijn werk, een kopie van een dreigbrief en een foto van uzelf om aan te tonen dat u in Iran was neer.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofd bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit de beoordeling van eventuele bijzondere procedurele noden uitgevoerd bij de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt namelijk dat u af en toe stottert. U haalde dit feit ook zelf aan bij het begin van uw persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-generaal (CGVS, p.3). Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd er u tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-generaal voldoende tijd gegeven om te antwoorden op de vragen. Dit werd tevens meermaals benadrukt gedurende het persoonlijk onderhoud (CGVS, p.3,13). Eveneens blijkt uit het verloop van het persoonlijk onderhoud dat u in staat was verklaringen af te leggen. Ook haalden noch u noch uw advocaat aan dat u mits het rustige gehoor tempo niet in staat zou zijn om op volwaardige wijze aan het onderhoud deel te nemen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van uw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en van alle elementen uit uw dossier, moet worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. Er dient immers vastgesteld te worden dat u geenszins aannemelijk heeft gemaakt dat u problemen met de taliban heeft gekend en dat u om die reden Afghanistan heeft moeten verlaten.

U verklaarde dat u bij terugkeer naar Afghanistan door het feit dat u de autoriteiten inlichtte over een bomaanslag van de taliban, door hen gedood zou worden (CGVS, p.7,14).

Vooreerst dient erop te worden gewezen dat u doorheen uw asielprocedure verklaringen aflegde waarmee u trachtte de asielinstanties in hun beoordeling van uw nood aan bescherming te misleiden. Zo ondernam u een manifeste poging tot leeftijdsfraude. Tijdens uw aanmelding bij de Dienst Vreemdelingenzaken op 25/03/2022 verklaarde u geboren te zijn op [xx.xx.] 2005. Uit leeftijdsonderzoek, uitgevoerd in opdracht van Dienst Voogdij op 31/03/2022, bleek dat u toen minstens 23 jaar was, maar dat uw werkelijke leeftijd waarschijnlijk nog hoger lag. Dat is een verschil van minstens vier jaar tussen uw leeftijd op basis van uw beweerde geboortedatum en uw werkelijke leeftijd. Wanneer u met dit verschil geconfronteerd werd tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-generaal stelde u opnieuw dat u zeventien jaar was toen u in België aankwam en verklaarde u slechts dat uw ouders u vertelden dat u zo oud was (CGVS, p.4). Het is echter duidelijk dat u geprobeerd hebt om de asielinstanties te misleiden over uw leeftijd en te doen

gelooven dat u minderjarig bent. Uw leeftijd is een essentieel element van uw identiteit en levensomstandigheden in uw land van herkomst en vormt het kader van het aangehaalde asielrelaas. Dat u in werkelijkheid meerderjarig en zelfs zo'n vier jaar ouder bent verandert niet alleen de positie die u in uw vluchtverhaal inneemt, maar ook de kennis die er redelijkerwijze van u verwacht kan worden. Uw betrachting om op al deze punten de asielinstanties te misleiden doet ernstig afbreuk aan het geloof in uw nood aan internationale bescherming.

Bovendien dient erop te worden gewezen dat u niet in staat bent om uw identiteit aan te tonen, terwijl een duidelijk bewijs van identiteit in de mate van het mogelijke van u verwacht kan worden. U verklaarde weliswaar dat u niet weet wat er met uw taskara gebeurd is (CGVS, p.5). Bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde u echter dat uw taskara zich in Afghanistan bevond (DVZ verklaring, vraag 26). Gezien het feit dat u nog contact heeft met uw familie in Afghanistan en uw maternale oom u eerder al andere documenten doorstuurde, kan er weldegelijk van u verwacht worden dat u uw identiteitsbewijs neerlegt in het kader van uw huidige verzoek.

Voorts bent u niet in staat om aannemelijk te maken dat u weldegelijk de taliban betrapt hebt bij het plaatsen van een bom. In dit opzicht kan er gewezen worden op een duidelijke tegenstrijdigheid in uw verklaringen. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde u dat u gezien hebt dat de taliban explosieven op de weg plaatsten (CGVS-vragenlijst, ingevuld bij DVZ, vraag 3.5). Tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-generaal herhaalde u deze bewering: wij hebben dat gezien (CGVS, p.7). Wanneer hier vervolgens verder op doorgevraagd werd, blijkt dat u louter hoorde hoe enkele talibanleden via radio met elkaar communiceerden (CGVS, p.8). U verklaarde tevens dat u de personen die u hoorde praten niet zag (CGVS, p.8), wat uw eerdere verklaringen volledig teniet doet en de geloofwaardigheid van asielrelaas ondermijnt.

Daarenboven bleven uw verklaringen omtrent wat u exact hoorde eerder aan de oppervlakte. U hoorde louter dat er iemand vroeg: "Is er iemand in de buurt?", waarop een andere persoon antwoordde: "Er is niemand in de buurt, je kan verder werken" (CGVS, p.8). U haalde aan dat ze ook namen noemden, maar dat u zich deze niet meer herinnerde (CGVS, p.8). Dat u vervolgens op basis van deze beperkte informatie onmiddellijk wist dat het ging om talibanstrijders die een bom aan het plaatsen waren aan een brug naast uw huis (CGVS, p.8), is niet plausibel.

Verder is uw reactie nadat u het gesprek van de talibanleden overhoorde op z'n minst opmerkelijk te noemen. Dat u gewoonweg terug gaat slapen zonder verder actie te ondernemen of iemand in te lichten (CGVS, p.8), is compleet onaannemelijk. Temeer daar u ervan uitging dat ze een bom vlak naast uw huis plaatsten en bijgevolg dus uw hele familie, inclusief uzelf, gevaar liep. Uw verweer dat u op dat moment geen toegang had tot een gsm en dat u tevens niet wist wie u dan zou moeten bellen (CGVS, p.14), is geen afdoende uitleg aangezien uw familieleden zich in hetzelfde huis bevond en u dus gemakkelijk hen had kunnen inlichten.

Bovenstaande vaststellingen doen sterk afbreuk aan het geloof dat er gehecht kan worden aan uw bewering dat u op de hoogte was van het feit dat de taliban een bom aan het plaatsen waren.

Daar uw bewering dat de taliban naast uw huis een bom plaatsten en dat u hiervan op de hoogte was niet aannemelijk is, kan er evenmin geloof gehecht worden aan de vervolgingsfeiten door de taliban die hieruit voortvloeiden. Deze vaststelling wordt nog versterkt doordat u niet in staat was om de bedreigingen en incidenten aannemelijk te maken en hieromtrent tegenstrijdige verklaringen aflegde. Zo vertelde u tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-generaal over de oproepingsbrief die u van de taliban ontving nadat u de autoriteiten informeerde over de bom die ze geplaatst hadden (CGVS, p.10). U verklaarde tevens dat dit de enige brief was die u ontving (CGVS, p.11). Bij de Dienst Vreemdelingenzaken stelde u echter nog dat u nog twee dreigbrieven ontving toen u bij uw maternale oom verbleef (CGVS-vragenlijst, ingevuld bij DVZ, vraag 3.5). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid stelde u dat er geen sprake was van andere brieven en dat er dus iets misgelopen was (CGVS, p.14). U voegde daar nog aan toe dat ze snel moesten werken en dat ze u misschien niet goed verstonen doordat u stotterde (CGVS, p.14). Dit is echter geen afdoende uitleg voor bovenstaande tegenstrijdigheid aangezien uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken aan u voorgelezen werden en u ze ondertekende voor akkoord. Bovendien werd er u aan het begin van uw persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-generaal gevraagd of u nog opmerkingen had bij uw eerder onderhoud bij de Dienst Vreemdelingenzaken, waarop u negatief antwoordde (CGVS, p.3). Nadat u de oproepingsbrief ontving, stuurde uw vader u onmiddellijk naar uw maternale oom. Ook hierbij kan er gewezen worden op een tegenstrijdigheid in uw verklaringen. Ofschoon u bij de Dienst Vreemdelingenzaken stelde dat u twaalf of dertien dagen bij uw oom verbleef (CGVS-vragenlijst, ingevuld bij DVZ, vraag 3.5), verklaarde u tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-generaal dat u ongeveer twee dagen bij hem verbleef alvorens u het land verliet (CGVS, p.10). Deze versies vallen onmogelijk met elkaar te rijmen en ondermijnen verder de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Verder legde u ook tegenstrijdige verklaringen af betreffende het bezoek van de taliban aan uw huis. Ofschoon u bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat de taliban ongeveer 2 weken na uw vertrek naar uw huis kwamen en uw oudste broer meenamen (CGVS-vragenlijst, ingevuld bij DVZ, vraag 3.5), u tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-generaal stelde dat uw oom u vertelde dat ze de nacht na uw vertrek langskwamen (CGVS, p.12). Dat u niet in staat was om een duidelijke indicatie te geven over het moment waarop uw oudste broer door de taliban meegenomen werd, is gezien de ernst van het incident niet serieus te nemen en ondermijnt dan ook de geloofwaardigheid van het door u aangehaalde feit.

Daarenboven verklaarde u tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-generaal dat de taliban opnieuw langskwamen (CGVS, p.7). U voegde daar even later aan toe dat ze nog twee keer passeerden nadat ze uw broer meenamen (CGVS, p.8). Even later tijdens uw persoonlijk onderhoud ontkende u echter dat ze nog langskwamen (CGVS, p.12). Deze twee versies vallen onmogelijk met elkaar te rijmen en ondermijnen verder de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Voorts waren ook uw verklaringen omtrent de telefonische bedreigingen die uw vader ontving eerder beperkt. Zo verklaarde u dat ze uw vader verschillende keren belden, u wist echter niet exact hoeveel (CGVS, p.11). Gezien u nog contact heeft met uw familie en uw vader de bedreigingen van de taliban duidelijk ernstig nam, kan er van u verwacht worden dat u in staat bent om hier meer precieze informatie over te geven. Ook mag uw voorstelling van de reactie van uw vader op deze telefonische oproepen verbazen. U geeft aan dat uw vader de taliban meldde dat hij als vader zijn minderjarige zoon niet kan overhandigen (CGVS, p.11). Nochtans had uw vader eerder, toen u nog in Afghanistan was, tijdens de inval van de taliban verteld dat u verdwenen was en hij geen idee had van uw verblijfplaats (CGVS, p.8). Dat hij dan later de indruk geeft dat hij wel weet waar u bent maar u wilt niet uitleveren valt geenszins te begrijpen. Niet alleen spreekt hij zichzelf zo tegen ook brengt hij zich ten onrechte in de vuurlijn van de taliban. U was destijds reeds het land ontvlucht waardoor uw vader niet eens in staat was om u aan de taliban te overhandigen. Dat hij dan niet zijn eerdere duidelijke en vrij risicoloze excuus aanhoudt valt niet te begrijpen. Evenmin is de houding van de taliban op deze respons van uw vader plausibel. Volgens u zouden de taliban geantwoord hebben dat ze dan zelf naar u op zoek zouden gaan (CGVS, p.11). Dat ze uw vader na zijn antwoord waarin hij te kennen geeft dat hij niet wil ingaan op hun eis gewoon met rust laten, strookt geenszins met de assertieve en brutale wijze waarop de taliban eerder met u en uw familie omgingen (CGVS, p.7).

Ten slotte haalde u ook nog aan dat uw oudste broer voor het IRC (International Rescue Committee) werkte (CGVS-vragenlijst, ingevuld bij DVZ, vraag 3.5; CGVS, p.5, 7, 12). Uw kennis over zijn werk is echter te beperkt om als geloofwaardig te aanzien. Zo wist u niet exact wanneer uw broer daar begon te werken, u stelde wel dat hij er meer dan twee of tweeënehalf jaar gewerkt had (CGVS, p.12). Dit komt echter niet overeen met de informatie die te vinden is in de kopie van het werkdocument dat u neerlegde. Hierin staat namelijk dat uw broer op 3/11/2019 begon te werken, wat inhoudt dat hij er maar één jaar werkte alvorens de taliban hem meenamen. Voorts zijn ook uw verklaringen omtrent de inhoud van zijn werk, ondanks het feit dat u tijdens uw persoonlijk onderhoud meermaals de kans kreeg om meer informatie te geven, te beperkt. Zo wist u enkel te vertellen dat zijn afdeling bezig was om kinderen te helpen naar school te gaan. Verder had u daar geen informatie over, zo gaf u toe (CGVS, p.12). Uiteindelijk kan u er nog aan toevoegen dat uw broer naar afgelegen dorpen ging om mensen te stimuleren hun kinderen naar school te sturen (CGVS, p.12). Dit beknopte takenpakket strookt evenwel niet met de functiebeschrijving die teruggevonden werd. Het valt daarbij ook op dat uw broer niet de gevraagde ervaring kon voorleggen (CGVS, p.12). Voorts kan u nauwelijks iets kwijt over de collega's van uw broer en kan u geen enkel verhaal of anekdote in verband met zijn werk aanhalen (CGVS, p.13). Nochtans kwam uw broer elke dag naar huis en vertelde hij af en toe over zijn werk (CGVS, p.12). Derhalve kan er van u als volwassen man in de periode van zijn tewerkstelling verwacht worden dat u meer informatie kan aanreiken dan wat u zelf uit de door u neergelegde stukken kan afleiden. Ook aan het alibi dat uw broer verzon kan weinig waarde wordt gehecht. Uw broer hield volgens u zijn werk geheim en vertelde daarom dat hij voor een hulporganisatie maar niet voor een buitenlandse organisatie werkte (CGVS, p.13). Dat familie, vrienden en dorpsgenoten genoeg zouden nemen met de vage uitleg dat uw broer voor een hulporganisatie werkte valt te betwijfelen. Door de vermelding dat hij voor een hulporganisatie werkte kon uw broer het vermoeden dat hij buitenlanders samenwerkte ook niet van zich afschudden, daar er vele hulporganisaties in Afghanistan op een of andere wijze aan het buitenland verbonden waren. Bovenstaande vaststellingen doen ernstig afbreuk aan het geloof dat er aan de tewerkstelling van uw broer gehecht kan worden.

Zelfs indien er geloof gehecht zou kunnen worden aan de tewerkstelling van uw broer, quod non, dient er op gewezen te worden dat uit de beschikbare informatie (het EUAArapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/countryguidance-afghanistan-january-2023>) blijkt dat er in het algemeen geen sprake is van een situatie waarin alle humanitair medewerkers te maken krijgen met vervolging. De meeste mannelijke humanitair medewerkers hebben hun functie opnieuw opgenomen na de val van het vorige regime, hetgeen ook blijkt uit de toegevoegde informatie dat het IRC, de werkgever van uw broer, nog steeds actief is in het huidige Afghanistan. Deze vaststelling dat de IRC, haar activiteiten en werknemers door de huidige machthebbers worden gedoogd is een duidelijke aanwijzing een vroegere tewerkstelling bij het IRC op zich geen reden voor vervolging vormt. Te meer daar uit het neergelegde tewerkstellingsattest blijkt uw broer slechts een jaar tewerk was gesteld in een hiërarchisch lage functie. Uzelf haalt aldus geen elementen aan die er op zouden wijzen dat uw broer, louter omdat hij werkte voor een ngo zou worden vervolgd.

Hoewel u stelt dat uw broer meegenomen werd door de taliban en sindsdien vermist is kan er aan dit vervolgingsfeit geen geloof worden gehecht. U geeft immers aan dat uw broer werd meegenomen in de

nasleep van uw problemen met de taliban (CGVS, p.7). Deze problemen werden gezien bovenstaande vaststellingen bedrieglijk bevonden waardoor er ook geen waarde kan worden gehecht aan de vervolgingsfeiten die uw broer omwille van u gekend zou hebben. Door het afleggen van ongelooftwaardige verklaringen over de huidige situatie van uw broer toont u de problematische situatie waarin deze laatste zich volgens uw verklaringen bevindt niet aan.

Wat uw situatie betreft, kan worden opgemerkt dat familieleden van personen met bepaalde profielen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. U haalt geen dergelijke zaken aan. Het loutere feit dat u een familielid bent van uw broer, waarvan u a priori niet aannemelijk maakt dat hij zélf te maken heeft met daden van vervolging, is onvoldoende om een nood aan bescherming in uw hoofde aannemelijk te maken.

Het is aldus aan u om aan te tonen dat u vervolging zou dienen te vrezen. U haalt echter geen vervolgingsfeiten aan ten aanzien van uw familie in de periode die volgde. Integendeel het feit dat uw familie momenteel nog steeds zonder problemen in hetzelfde huis woont is een duidelijke indicatie dat uw familieleden geen risico lopen omwille van het werk van uw oudste broer (CGVS, p.4,7,11,12,14). Derhalve toont u geenszins aan dat u in geval van terugkeer wel problemen zou hebben om deze reden.

Gelet op het voorgaande, kan er niet het minste geloof aan uw asielmotieven gehecht worden. Bijgevolg kan u op basis van de door u aangehaalde asielmotieven noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus verleend worden.

Naast uw vrees voor de taliban omdat u over hun activiteiten gerapporteerd zou hebben werpt uw advocaat op dat er in uw geval rekening moet gehouden worden met het stigma rond mensen met een beperking in Afghanistan. Hiermee verwijst uw advocaat naar het feit dat u af en toe stottert (CGVS, p.14). Vooreerst moet er vastgesteld worden dat u zelf nergens aangeeft dat u bij terugkeer naar Afghanistan problemen vreest omdat u af en toe stottert. Noch geeft u aan dat u in vroeger in Afghanistan ooit problemen gekend heeft omdat u af en toe stottert. Dat u minstens éénentwintig jaar in Afghanistan woonde zonder noemenswaardige problemen te kennen omwille van uw spraakgebrek doet ernstig afbreuk aan de these van uw advocaat dat met een stigma geconfronteerd zou worden, laat staan dat u hierdoor vervolging of ernstige schade zou kennen. Hierbij moet eveneens benadrukt worden een verzoeker om internationale bescherming in concreto moet aantonen dat hij beschouwd zou worden als fysiek of mentaal gehandicapt omdat hij af en toe stottert en dat hij hierdoor met vervolging of ernstige schade te maken zou krijgen. Een loutere verwijzing naar "het stigma rond mensen met een beperking" kan in deze niet volstaan (CGVS, p.14).

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de

zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan. Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022 en de eerste helft van 2023.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers. In de periode van 15 augustus 2021 tot 30 mei 2023 registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IED-aanvallen op (vnl. sjiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. Ook in de periode februari-april 2023 waren IED-aanvallen (79 slachtoffers, waarvan 13 dodelijke) en 'explosive remnants of war' (117 slachtoffers) de belangrijkste oorzaak van burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berm bommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden

en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootchalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socio-economische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar preciaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer preciaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene preciaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en

individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden

van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EU AA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. In tegenstelling tot wat uw advocaat beweert blijkt evenmin uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst (CGVS, p.14). Ook stelt uw advocaat zich de vraag of u aangezien u af en toe stottert in staat zou zijn om succesvol uw verblijf in het Westen te verbergen (CGVS, p.14). Ongeacht de vraag of u het gegeven dat u af en toe stottert u ervan zou verhinderen om met succes een leugen te vertellen moet benadrukt worden dat uw advocaat er in haar vraagstelling aan voorbij gaat dat uit hierboven aangehaalde analyse blijkt dat een verblijf in het Westen op zich geen vervolging met zich meebrengt waardoor de noodzaak om erover te liegen vervalt. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

De door u neergelegde foto's en documenten kunnen bovenstaande vaststellingen ook niet veranderen. U legde weliswaar een kopie van de taskara van uw vader en uw oudste broer neer, maar gezien het ontbreken van uw eigen identiteitsdocument, hebben deze kopieën geen enkele bewijswaarde. Ook uit de foto's en het tewerkstellingsattest dat u neerlegde van u en uw broer kan geen familieband opgemaakt worden noch kunnen deze stukken afbreuk doen aan de gemaakte risico-analyse. Voorts legde u een foto neer van u poserend in de sneeuw. Hieruit kan echter niet opgemaakt worden dat u zich op dat moment weldegelijk in Iran bevond. Tot slot legt u nog een dreigbrief van de taliban neer. Er moet echter bevestigd worden dat u enkel kopieën aanbrengt, waardoor de authenticiteit van deze stukken niet nagegaan kan worden. Volledigheidshalve dient er nog gewezen te worden op de toegevoegde informatie waaruit blijkt dat valse en vervalste Afghaanse documenten gemakkelijk te verkrijgen zijn.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel beroept de verzoekende partij zich op de schending artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen (hierna: het Vluchtelingenverdrag), de artikelen 48/3 tot en met 48/6, artikel 57/1, § 4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), artikel 24 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Handvest), de artikelen 2, 3 en 13 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: EVRM), artikel 10, lid 3 onder b) van de Procedurerichtlijn, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (hierna: de wet uitdrukkelijke motivering bestuurshandelingen), het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

2.2. De verzoekende partij wijst erop dat voor haar zou zijn vastgesteld dat ze in maart 2022 in werkelijkheid 23 jaar oud zou zijn. Ze stelt dat de commissaris-generaal de medische leeftijdtest niet toevoegt aan het dossier. Ze meent dat de doelstelling van de leeftijdtest niet de bepaling is van de leeftijd op zich maar om na te gaan of de betrokkene recht heeft op een voogd. Ze betwist de nauwkeurigheid van deze test. Deze leeftijdtest werd afgenomen terwijl de overheid nog niet in het bezit was van haar identiteitsdocumenten die haar verklaarde leeftijd staaften. De commissaris-generaal verwijst naar de beslissing van de Dienst Voogdij maar deze is volgens de verzoekende partij niet relevant in het kader van de volle rechtsmacht en *ex nunc* toets die de Raad als beroepsinstantie moet voeren. De asielinstantie mag dat onderzoek overigens niet klakkeloos overnemen maar dient zich de bevindingen van het onderzoek eigen te maken en te kunnen verifiëren, zijnde het onderzoek lezen en begrijpen in het licht van de relevante juridische en wetenschappelijke kritieken. Ze geeft vervolgens een zeer uitgebreide kritiek op de leeftijdtest die op haar is toegepast waarbij ze verwijst naar verschillende rapporten, arresten en rechtsbepalingen. Ze legt uit dat de leeftijdtest op zich weinig precies en onnauwkeurig is. Het wordt volgens haar niet betwist dat de skeletleeftijd van een verzoeker niet noodzakelijk overeenkomt met de chronologische leeftijd van een persoon. Dit wordt ook bevestigd door de deskundigen waar de commissaris-generaal zich op beroept. Volgens de verzoekende partij is het louter verwijzen naar de beslissing van de Dienst Voogdij inzake haar leeftijd dan ook onvoldoende. Het leeftijdsonderzoek noch de leeftijdsbeslissing die de Dienst Voogdij nam op basis daarvan, kunnen klakkeloos aangehaald worden om haar algemene geloofwaardigheid onderuit te halen. Ze stelt vervolgens voor dat de Raad enkele prejudiciële vragen aan het Hof van Justitie van de Europese Unie stelt.

2.3. De verzoekende partij brengt naar voor dat haar broer werkzaam was bij IRC meer bepaald het "International Rescue Committee". Ze vreest het slachtoffer te worden van vervolging of ernstige schade bij een terugkeer naar Afghanistan omwille van het feit dat haar broer werkte voor deze organisatie. Ze verwijst vervolgens naar en citeert uit verschillende rapporten waarmee ze wil aantonen dat humanitaire hulpverleners menigmaal in het vizier kwamen van de taliban. Ze stelt dat de organisatie waarvoor haar broer werkte, activiteiten uitvoerde die werden gezien als 'non-neutral or in violation of cultural or religious norms', hetgeen een risicoverhogende factor is volgens de EUAA-richtlijnen. Daarnaast waren er zeker linken met buitenlandse donoren aangezien IRC een Amerikaanse organisatie is. Dit is tevens een risico-verhogende factor. Voorts geeft de UNHCR in de meest recente richtlijnen van februari 2023 aan dat bepaalde profielen een verhoogde nood hebben aan internationale bescherming, in vergelijking met de situatie voor de machtsovername door de taliban. Ze stelt dat de commissaris-generaal geen geloof hecht aan het werk van haar broer. Ze had echter deze informatie kunnen verifiëren door contact op te nemen met IRC. De commissaris-generaal liet na om dit te doen waardoor zij ernstig tekort komt aan haar samenwerkingsplicht. De commissaris-generaal stelt ook dat zelfs als er geloof zou kunnen worden gehecht aan het profiel van haar broer, hieruit niet kan worden afgeleid dat dit een risico vormt voor haar broer en al zeker niet haar zelf. Ze kan zich hier niet akkoord mee verklaren. In de landeninformatie wordt volgens haar uitgebreid

gerapporteerd over het risico dat humanitair personeel loopt. Bij IRC geldt dit des te meer aangezien één van hun belangrijkste doelstellingen het bevorderen van de rechten van vrouwen en meisjes is. Zelfs medewerkers van humanitaire organisaties die niet specifiek tegen het beleid van de taliban zijn, lopen gevaar. Het is volgens haar geheel duidelijk dat ze omwille het werk van haar broer het risico loopt op vervolging bij terugkeer.

2.4. De verzoekende partij legt verder uit dat ze stottert, hetgeen bijkomend de aandacht op haar vestigt bij een terugkeer tijdens een ondervraging of gesprek over haar leven de afgelopen jaren. Ze loopt het risico om gezien te worden als iemand die iets tracht te verbergen, of iets verkeerd heeft gedaan mocht ze niet vlot uit haar woorden komen wanneer ze door de taliban of streekgenoten op de rooster wordt gelegd. Daarbij komt nog dat verhoogde stress ten gevolge van een ondervraging het stotteren kan verergeren. Het is in die zin dan ook niet relevant dat de commissaris-generaal ervan uitgaat dat ze in Afghanistan geen problemen heeft gekend omwille van het stotteren en dat dit nu dus ook niet zal zijn. Indien ze zou moeten terugkeren naar Afghanistan zal ze dat doen als een terugkeerder uit het Westen en loopt het risico dat het stotteren wordt geïnterpreteerd als dat zij die iets te verbergen heeft. Ze valt hierdoor op en zal niet in staat zijn het spel te spelen. Het gegeven dat ze hier zelf geen vrees voor heeft opgeworpen is niet relevant. Ze heeft wel gemeld dat ze stottert. De asielinstanties zouden zelf de gevolgen hiervan in het kader van een terugkeer moeten kunnen inschatten voor haar risicoprofiel. De commissaris-generaal laat echter na dit te doen.

2.5. De verzoekende partij verwijst vervolgens naar en citeert uit verschillende rapporten waarmee ze wil aantonen dat de commissaris-generaal zijn samenwerkingsplicht heeft geschonden. Ze stelt dat het immers perfect aannemelijk is dat ze onvoldoende op de hoogte is van de concrete risico's die ze loopt bij terugkeer. De commissaris-generaal is daarentegen wel op de hoogte van die risico's en is dan ook verplicht om dit risico uit eigen beweging in te schatten. Dit geldt des te meer in situaties waarin de asielinstanties redenen hebben om het plausibel te vinden dat ze deel uitmaakt van een groep die systematisch aan een onmenselijke en vernederende behandeling onderworpen wordt voor zover er redenen zijn om aan te nemen dat die onmenselijke en vernederende behandeling effectief plaatsvindt en voor zover niet wordt betwist dat die persoon deel uitmaakt van de desbetreffende groep. Ze meent tevens dat de commissaris-generaal zijn samenwerkingsplicht schendt omdat er ernstige problemen zijn met de landeninformatie die door de commissaris-generaal gebruikt wordt.

2.6. Ze zet uiteen dat om te beoordelen wat de voorzienbare gevolgen zijn van een terugkeer of verwijdering naar Afghanistan dient de algemene situatie onderzocht te worden in het licht van haar persoonlijke omstandigheden. In het huidige geval van Afghanistan stoten we echter op een algemeen gebrek aan informatie over de mensenrechtensituatie dat voortvloeit uit censuur voor de taliban, angst om bestraft te worden, de intimidatie van slachtoffers door de taliban, geweld tegen getuigen en een focus die zich voornamelijk tot Kabul beperkt. Pijnpunt hierbij is dat er geen zicht is op wat de precieze regelgeving is die de taliban de bevolking opleggen. Daarnaast zijn er nog geen afgewezen asielzoekers die uit het Westen terugkeren sinds de val van de regering en is er nog steeds geen actuele informatie over de risico's voor dergelijke terugkeerders vanuit het Westen. De bronnen die wel beschikbaar zijn kampen met ernstige problemen qua betrouwbaarheid en representativiteit en worden gebrekkig en onvolledig gelezen. Ze verwijst vervolgens naar en citeert uit verschillende rapporten waarmee ze wil aantonen dat er een gebrek aan informatie is over de situatie in Afghanistan. Ze verwijst ook naar en citeert uit verschillende bronnen waarmee ze kritiek op de inschatting van en de bronnen waar de commissaris-generaal zich op beroept om het risico voor terugkeerders uit het Westen te beoordelen.

2.7. De verzoekende partij stelt verder dat er bij een verzoek om internationale bescherming dient te worden nagegaan wat het risico is op vervolging en op onmenselijke en vernederende behandeling in de hypothese van een terugkeer naar het land van herkomst. De beoordeling is toekomstgericht. Er dient dus een inschatting te worden gemaakt van wat zich in het geval van terugkeer zou voordoen in de toekomst. De toekomst moet dus in kaart gebracht worden. Ze verwijst vervolgens naar en citeert uit verschillende rapporten waarmee ze wil aantonen dat er een risico is op vervolging of ernstige schade voor Afghansen die terugkeren vanuit het Westen naar Afghanistan omdat deze beschouwd worden als besmet met Westerse waarden. Ze stelt niet in staat te kunnen zijn om het gewenste sociale gedrag te vertonen en dat ze zal aanzien worden als iemand die effectief veranderd is. Het risico op geweld en vijandigheden bij een terugkeer tegenover haar omgeving is reëel. Ze meent dat verschillende elementen maken dat ze een verhoogd risico loopt bij een vestiging in haar regio van herkomst. Zo stelt ze dat ze afkomstig is uit de provincie Nangarhar, hetgeen een ruraal gebied is waar enkel Pashtoenen wonen en ze is zelf Pashtoe. Ze ontvluchtte Afghanistan in december 2020. Als jongvolwassene is het risico groter dat ze zich bepaalde gedragingen zelfs onbewust heeft eigen gemaakt die haar in een negatieve aandacht in Afghanistan zullen brengen. Ze is eveneens vertrokken in december 2020 en kwam in België aan op 24 maart 2022 en woont sindsdien onafgebroken in Europa. Door de job van haar broer en door de banden met het voormalig Afghaanse regime en buitenlandse organisaties loopt ze extra in de kijker om als verwesterd beschouwd te worden. Ze loopt het risico om als familielid van iemand die voor een buitenlandse organisatie gewerkt heeft vervolgd te worden. Ze stottert ook. Dit zal bijkomend de aandacht op haar vestigen bij terugkeer tijdens een ondervraging of

gesprek over haar leven de afgelopen jaren. Ze loopt het risico om gezien te worden als iemand die iets tracht te verbergen of iets verkeerd heeft gedaan, mocht ze niet vlot uit haar woorden komen wanneer ze door de taliban of streekgenoten op de rooster wordt gelegd. Daarbij komt nog dat verhoogde stress ten gevolge van een ondervraging het stotteren kan verergeren. Ze verblijft ondertussen anderhalf jaar in België. Ze werkt in een pluimveehouderij. Deze dieren worden niet op een halal manier geslacht waardoor het dus gaat om onrein of niet halal vlees. Voor de verzoekende partij vormt dit geen enkel probleem. Voor ze bij dit bedrijf werkte, werkte ze ook in de tuinbouw. In het opvangcentrum volgt ze ook Nederlandse lessen die intern worden aangeboden. Ze heeft een aantal goede vrienden bij wie ze zich heel goed voelt en die rekening houden met het feit dat ze stottert. Vreemden of mensen die haar voor de eerste keer zien lachen haar vaak uit. Ze heeft het hier heel moeilijk mee en zorgt ervoor dat ze liever helemaal niet praat. Door haar jarenlange afwezigheid uit Afghanistan is het voor haar overigens erg moeilijk, zonet onmogelijk om in te schatten in welke mate ze is uiteen gegroeid met het milieu dat ze kende in Afghanistan in haar jeugd en in welke mate ze veranderd is ten opzichte van de persoon die ze in Afghanistan was. Het is een moeilijke denkoefening om te bepalen hoe men verschilt van de persoon die men was geweest als men gewoon in Afghanistan verder was opgegroeid. Ze is niet in staat om zich aan te passen aan de spelregels van de taliban, ze is niet in staat om te beseffen hoe ze zelf anders is dan vroeger en ze is zeker niet in staat om te beseffen dat ze moet opletten hoe ze zich gedraagt in Afghanistan, ook in de allerkleinste details. De al dan niet onbewuste aanpassing aan de Westerse cultuur zal het voor haar bijzonder moeilijk maken om te aarden in Afghanistan en daardoor zullen de Afghaanse gemeenschap, de taliban en ISKP zich afvragen of ze niet besmet is geraakt door het verblijf in het Westen met alle risico's van dien.

2.8. De verzoekende partij verwijst vervolgens naar en citeert uit verschillende rapporten waarmee ze een beeld wil schetsen van het leven onder talibanbewind en de implicaties ervan voor de verzoekende partij en de Afghaanse bevolking.

2.9. De verzoekende partij verwijst vervolgens naar en citeert uit verschillende rapporten waarmee ze een beeld wil schetsen van de socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. Ze meent dat de taliban door hun handelen of nalaten wel overwegend aan de oorzaak van de humanitaire en socio-economische situatie liggen.

2.10. De verzoekende partij vraagt om in hoofddorde de bestreden beslissing te hervormen en haar te erkennen als vluchteling in de zin van het Vluchtelingenverdrag, haar de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet toe te kennen en in ondergeschikte orde de bestreden beslissing te vernietigen als de Raad van oordeel zou zijn dat bijkomend onderzoek nodig is om te kunnen oordelen over haar beschermingsstatuut.

2.11. Aan het verzoekschrift van de verzoekende partij worden volgende stukken toegevoegd:

- een arbeidsovereenkomst en loonfiches van de verzoekende partij;
- formulieren van tuinbouw.

2.12. Doorheen haar verzoekschrift verwijst de verzoekende partij naar en geeft zij de weblinks van onder meer volgende arresten, rapporten en nieuwsartikelen:

- NANSSEN, "*Nansen Note, 2018-3, Beoordeling van de bewijsmiddelen inzake asiel: de actualiteit sinds het arrest Singh e.a. v. België*";
- EASO Practical Guide on age assessment, Second edition, 2018;
- Nationale Raad van de Orde der Artsen, "*Testen voor leeftijdsbepaling bij niet-begeleide minderjarige vreemdelingen*", advies van 20 februari 2010;
- UNCRC, "*Concluding observations on the combined fifth and sixth periodic reports of Belgium*", CRC/C/BEL/CO/5-6, 28 februari 2019;
- EUAA, "*COI Afghanistan – targeting of individuals*", August 2022;
- EUAA, "*Afghanistan – Targeting of Individuals*", 16 September 2022;
- EUAA, "*Country guidance Afghanistan*", April 2022;
- UNHCR, "*Guidance note on the international protection needs of people fleeing Afghanistan – update 1*", februari 2023;
- Danish Immigration Service, "*Afghanistan Recent developments in the security situation, impact on civilians and targeted individuals*", 8 September 2021;
- UNHCR, "*Handboek inzake de procedures en criteria voor het vaststellen van de vluchtelingenstatus en richtlijnen inzake internationale bescherming op grond van het verdrag van 1951 en het protocol betreffende de status van vluchtelingen*", UN Doc HCR/1P/4/ENG/REV.3 (1979, heruitgave 2019);
- UNHCR, "*Note on Burden and Standard of Proof in Refugee Claims*", 16 December 1998;
- UNHCR, "*Beyond Proof, Credibility Assessment in EU Asylum Systems*", mei 2013;
- Nansen Note 3-22, "*Afghanistan: Een analyse van het beschermingsbeleid en risico's bij terugkeer*", oktober 2022;

- Austrian Centre for Country of Origin and Asylum Research and Documentation (ACCORD), *"Researching Country of Origin Information: Training Manual"* (ACCORD training manual) (November 2013);
- European Asylum Agency (EUAA), *"Country of Origin Information (COI) Report Methodology"*, juni 2019;
- RvV 12 oktober 2022, nr. 278 654;
- RvV 13 oktober 2022, nr. 278 701;
- UNHCR, *"Guidance Note on the International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan"*, (februari 2022);
- UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), *"Guidance Note on the International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan (Update I)"*, February 2023;
- EASO, *"Country Guidance: Afghanistan Common analysis and guidance note"* (april 2022);
- EASO, *"Afghanistan Country focus: Country of Origin Information Report"* (januari 2022);
- ACLED, *"ACLED Methodology and Coding Decisions around Political Violence and Demonstrations in Afghanistan"*, februari 2022;
- R. SUNDBERG en E. MELANDER, 2013, *"Introducing the UCDP Georeferenced Event Dataset"*, *Journal of Peace Research*, vol. 50, no. 4;
- UPPSALA UNIVERSITET DEPARTMENT OF PEACE AND CONFLICT RESEARCH, *"Methodology"*;
- EUAA, Afghanistan – Security Situation. *"Country of Origin Information Report"*, augustus 2022;
- UNHCR, *"Guidance Note on the International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan"* (februari 2022);
- UNAMA, *"Human Rights in Afghanistan, 15 augustus 2021- 15 juni 2022"*, juli 2022;
- Amnesty International, *"The rule of Taliban. A year of violence, impunity and false promise"*, augustus 2022;
- Vogelaar, Femke: *"Country of Origin Information: The Essential Foundation for Fair and Credible Guidance for Decision-making on International Protection Needs"*, 2020;
- Nansen Note 2-22, *"Het gebruik van beleidsrichtlijnen van UNHCR en het Europees Asielagentschap in Afgaanse dossiers"*, 23 juni 2022;
- A. Siddique, *"The Azadi Briefing: Afghan Journalists Face 'Terrifying' Conditions Under Taliban Rule"*, Radio Free Europe / Radio Liberty 5 mei 2023;
- UNAMA, *"Human Rights in Afghanistan, 15 augustus 2021- 15 juni 2022"*, juli 2022;
- EASO, *"Afghanistan Country focus: Country of Origin Information Report"*, januari 2022;
- Report of the Secretary-General, *"The situation in Afghanistan and its implications for international peace and security"*, 15 juni 2022;
- Report of the Secretary-General, *"The situation in Afghanistan and its implications for international peace and security"*, 7 december 2022;
- *"Report of the Special Rapporteur on the situation of human rights in Afghanistan"*, 9 februari 2023;
- Report of the Secretary-General, *"The situation in Afghanistan and its implications for international peace and security"*, A/77/772-S/2023/151, 27 februari 2023;
- Thomas Ruttig, *"Rule of the Taliban, p. 21, tijdens de 'Afghanistan conference'"*, The Human Rights Situation after August 2021' georganiseerd door de Danish Refugee Council of 28 november 2022;
- US State Department, *"2022 Country Report on Human Rights Practices: Afghanistan"*, 20 maart 2023;
- Ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, maart 2022;
- Danish Immigration Service, *"COI-report Afghanistan Taliban's impact on the population"*, juni 2022;
- Austrian Centre for Country of Origin and Asylum Research and Documentation (ACCORD), *"Researching Country of Origin Information: Training Manual (ACCORD training manual)"* (November 2013);
- UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), *"Guidance Note on the International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan (Update I)"*, February 2023;
- Vera-Larrucea, C. and Malm Lindberg, H., *Return to Afghanistan: "The perils of returning to unstable and insecure countries, Migration Policy Practice"*, Vol. XI, No. 4, December 2021 – April 2022;
- Vera-Larrucea, C. and Malm Lindberg, H., *"Those who were sent back, return and reintegration of rejected asylum seekers to Afghanistan and Iraq"*, oktober 2021;
- Danish Immigration Service, *"COI report Afghanistan Taliban's impact on the population"*, juni 2022;
- AP, *"Taliban official wanted by U.S. makes rare public appearance"*, 5 March 2022;
- ISW, *"SALAFI-JIHADI MOVEMENT WEEKLY UPDATE"*, MAY 4, 2023;
- TOLONews, *"Islamic Emirate Leader Issues Message for Eid"*, 29 April 2022;
- UNHCR, *"Guidance Note on the International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan"*, (februari 2022);
- TOLONews, *"Mullah Hanafi Calls for Unity Among Afghans"*, 26 April 2022;
- AI – Amnesty International: *"The Rule of Taliban: A year of violence, impunity and false promises [ASA 11/5914/2022]"*, August 2022;
- UNHCR, *"Guidance Note on the International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan"*, (februari 2022);

- AI – Amnesty International: *“The Rule of Taliban: A year of violence, impunity and false promises [ASA 11/5914/2022]”*, August 2022;
- Danish Refugee Council, *“Afghanistan conference - The Human Rights Situation after August 2021”*, 28 November 2022;
- Washington Institute, *“Navigating Influence in Afghanistan: the Cases of Qatar and Pakistan”*, 26 oktober 2021;
- The Washington Post, *“Taliban takeover propels tiny Qatar into outsize role in Afghanistan”*, 31 augustus 2021;
- UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), *“UNHCR Position on Returns to Afghanistan”*, August 2021;
- UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), *“UNHCR Guidance Note on the International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan”*, February 2022;
- UN Security Council: *“Thirteenth report of the Analytical Support and Sanctions Monitoring Team submitted pursuant to resolution 2611 (2021) concerning the Taliban and other associated individuals and entities constituting a threat to the peace stability and security of Afghanistan [S/2022/419]”*, 26 May 2022;
- EASO: *“Afghanistan Country Focus - Country of Origin Information Report”*, January 2022;
- Europees Parlement, *“Resolutie van het Europees Parlement van 16 september 2021 over de situatie in Afghanistan”*, 2021/2877;
- UN Security Council: *“Thirteenth report of the Analytical Support and Sanctions Monitoring Team submitted pursuant to resolution 2611 (2021) concerning the Taliban and other associated individuals and entities constituting a threat to the peace stability and security of Afghanistan [S/2022/419]”*, 26 May 2022;
- UNHCR, *“Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Afghanistan”*, 30 August 2018;
- UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), *“Afghanistan: Compilation of Country of Origin Information (COI) Relevant for Assessing the Availability of an Internal Flight, Relocation or Protection Alternative (IFA/IRA/IPA) to Kabul”*, December 2019;
- Friederike Stahlmann, *“Erfahrungen und Perspektiven Abgeschobener Afghanen im Kontext Aktueller Politischer und Wirtschaftlicher Entwicklungen Afghanistans”*, Diakonie Deutschland, juni 2021;
- OSAR, *“Afghanistan: Profils à risque | Mise à jour de l’analyse-pays de l’OSAR”*, 31 oktober 2021;
- UK Home Office, *“Country Policy and Information Note Afghanistan: Fear of the Taliban”*, februari 2022;
- EUAA, *“Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city”*, augustus 2022;
- *“Report of the United Nations High Commissioner for Human Rights, Situation of Human Rights in Afghanistan”*, 28 februari 2022;
- *“UK Country Policy and information note, security situation Afghanistan”*, februari 2022;
- Amnesty International, *“The rule of Taliban. A year of violence, impunity and false promise”*, augustus 2022;
- Freedom House, *“A Needs Assessment Of Afghan Human Rights Defenders”*, januari 2023;
- Danish Refugee Council, *“Afghanistan conference - The Human Rights Situation after August 2021”*, 28 November 2022;
- UNAMA, *“Human Rights situation in Afghanistan February-April 2023”*, 9 May 2023;
- Freedom House, *“A Needs Assessment Of Afghan Human Rights Defenders”*, januari 2023;
- EUAA, *“Country Guidance Afghanistan”*, January 2023;
- DRC, *“Afghanistan conference The Human Rights Situation after August 2021”*
- Asylos, *“Afghanistan: Situation of young male ‘Westernised’ returnees to Kabul”*, augustus 2017;
- *“Written Expert Opinion Dr. Anicée Van Engeland”*, Senior Lecturer in International Security at the Centre for International Security and Resilience of Cranfield University, 11 juni 2017;
- EUAA, *“Country Guidance: Afghanistan”*, January 2023;
- EUAA, *“Afghanistan – Security situation”*, augustus 2022;
- Human Rights Watch, *“Afghanistan: Taliban execute, ‘disappear’ alleged militants”*, 7 juli 2022;
- EUAA, *“Afghanistan – Security Situation. Country of Origin Information Report”*, augustus 2022;
- FDD’s Long War Journal, *“On eve 9/11 Anniversary, U.S. officials continue to downplay Al Qaeda’s presence in Afghanistan”*, 11 September 2023;
- UNHCR, *“Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Afghanistan”*, 30 August 2018;
- EASO, *“Country of Origin Information Report, Afghanistan Individuals targeted under societal and legal norms”*, European Asylum Support Office, December 2017;
- UNAMA, *“Afghanistan. Protection of civilians in armed conflict. Annual report 2018”*, februari 2019;
- EASO – European Asylum Support Office: *“Country Guidance: Afghanistan; Guidance note and common analysis”*, juni 2019;
- ODI, *“Life under the Taliban shadow government, Research reports and studies”*, juni 2018;

- Danish Refugee Council, *"Afghanistan conference - The Human Rights Situation after August 2021"*, 28 November 2022;
- EASO, *"Afghanistan: criminal law, customary justice and informal dispute resolution"*, juli 2020;
- EASO, *"Afghanistan Country focus: Country of Origin Information Report"*, januari 2022;
- The New York Times, *"Taliban Promise Peace, but Doubt and Fear Persist"*, 17 augustus 2021;
- EASO, *"Afghanistan Country focus: Country of Origin Information Report"*, januari 2022;
- Danish Immigration Service, *"Afghanistan: recent developments in the security situation, impact on civilians and targeted individuals"*, september 2021;
- The Guardian, *"Taliban name all-male Afghan cabinet including minister wanted by FBI"*, 7 september 2021;
- Europees Parlement, *"Resolutie van het Europees Parlement van 16 september 2021 over de situatie in Afghanistan"*, 2021/2877;
- Human Rights Watch, *"Afghanistan: Taliban 'Vice' Handbook Abusive"*, 29 oktober 2021;
- AP News, *"Taliban Official: Strict punishment, executions will return"*, 23 september 2021;
- EASO, *"Afghanistan Country focus: Country of Origin Information Report"*, januari 2022;
- R. BENNETT, *"Statement by the United Nations Special Rapporteur on the situation of human rights"*, Richard Bennett, following his visit to Afghanistan from May 15-26, 2022;
- UNAMA, *"Human Rights in Afghanistan, 15 augustus 2021- 15 juni 2022"*, juli 2022;
- AI – Amnesty International: *"The Rule of Taliban: A year of violence, impunity and false promises [ASA 11/5914/2022]"*, August 2022;
- FDD's LONG WAR JOURNAL, *"Taliban's government includes designated terrorists, ex-Guantanamo detainees"*, 8 september 2021;
- COUNCIL IMPLEMENTING REGULATION (EU) No 263/2012 of 23 March 2012 *"implementing Article 11(1) of Regulation (EU) No 753/2011 concerning restrictive measures directed against certain individuals, groups, undertakings and entities in view of the situation in Afghanistan"*;
- FDD's LONG WAR JOURNAL, *"Taliban's government includes designated terrorists, ex-Guantanamo detainees"*, 8 september 2021;
- UNITED NATIONS SECURITY COUNCIL, *"ABDUL-HAQ WASSIQ"*;
- UNITED NATIONS SECURITY COUNCIL, *"Fazl Mohammad Mazloom"*;
- Council Regulation (EC) No 881/2002 of 27 May 2002 *"imposing certain specific restrictive measures directed against certain persons and entities associated with Usama bin Laden, the Al-Qaida network and the Taliban, and repealing Council Regulation (EC) No 467/2001 prohibiting the export of certain goods and services to Afghanistan, strengthening the flight ban and extending the freeze of funds and other financial resources in respect of the Taliban of Afghanistan"*;
- FDD's LONG WAR JOURNAL, *"Taliban's government includes designated terrorists, ex-Guantanamo detainees"*, 8 september 2021;
- EASO, *"Afghanistan Country Focus - Country of Origin Information Report"*, januari 2022;
- FINANCIAL TIMES, *"Afghanistan's Young Talibs: 'No compromise with the enemy of our martyrs' – Hardline views of the new generation run contrary to image leaders of the movement hope to portray"*, 18 september 2021;
- RvV 12 oktober 2022, nr. 278 654;
- RvV 13 oktober 2022, nr. 278 701;
- The Guardian, *"Afghanistan Supreme leader orders full implementation of sharia law Taliban"*, 14 november 2022;
- BBC World, *"Afghanistan: Taliban ban women from universities amid condemnation"*, 21 december 2022;
- Aamaj News, *"Occupiers westernized the mind-set of our young generation in past 20 years: Hanafi"*, 31 juli 2022;
- Vice News, *"Senior Taliban Minister Brags About Record Number of Suicide Attacks"*, 23 februari 2022;
- ISW, *"SALAFI-JIHADI MOVEMENT WEEKLY UPDATE"*, MAY 4, 2023;
- ACAPS, *"Taliban directives and decrees affecting human rights and humanitarian actors"*, April 2023;
- UNAMA, *"Corporal Punishment and the Death Penalty in Afghanistan"*, May 2023;
- Afghan Analyst Network, *"Lashing, Beating, Stoning: UNAMA tracks corporal punishment and the death penalty in Afghanistan"*, 8 mei 2023;
- UNAMA, *"HUMAN RIGHTS SITUATION IN AFGHANISTAN": MAY - JUNE 2023 UPDATE*;
- UNAMA, *"TREATMENT OF DETAINEES IN AFGHANISTAN"*, September 2023;
- UNHCR, *"Note on Burden and Standard of Proof in Refugee Claims"*, 16 december 1998;
- UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), *"UNHCR intervention before the Supreme Court of the United States in the case of Immigration and Naturalization Service v. Cardoza-Fonseca"*, 14 July 1986;
- DRC, *"Afghanistan Conference – The Human Rights Situation after August 2021"*, 30 december 2022;
- HUMAN RIGHTS Watch, *"Afghanistan, Economic Roots of the Humanitarian Crisis"*, 1 maart 2022;
- EASO, *"Afghanistan Country focus: Country of Origin Information Report"*, (januari 2022);
- Human Rights Watch, *"Biden Seeks to Seize Afghanistan's Assets"*, 11 februari 2022;
- TOLONews, *"Karzai Calls on Biden to Revers Decision on Afghan Funds"*, 13 februari 2022;

- Pajhwok Afghan News, "All frozen assets in US belong to Afghans: Karzai", 13 februari 2022;
- TOLONews, "UN Cannot Access Aid Money in Afghan Banks: UNDP", 4 februari 2022;
- Pajhwok Afghan News, "US, European envoys discuss rights, humanitarian situation with Taliban", 28 januari 2022;
- UNAMA, "Briefing by Special Representative Deborah Lyons to the Security Council", 2 maart 2022;
- TOLONews, "Lack of Coordination in Aid Distribution Criticized", 19 maart 2022;
- TOLONews, "250 Families Given Basic Humanitarian Aid in Kabul", 5 maart 2022;
- Pajhwok Afghan News, "IEA's half year: Achievements, opportunities and challenges", 17 februari 2022;
- Pajhwok Afghan News, "Blinken to Taliban: Reform policies for recognition", 2 januari 2022;
- Pajhwok Afghan News, "Russia wants Taliban to keep promises for recognition", 1 januari 2022;
- Foreign Policy, "World Bank Freeze Leaves Afghanistan Bracing for Economic Impact", 1 april 2022;
- AL JAZEERA, "Taliban orders Afghan women to cover their faces in public", 7 mei 2022;
- BBC, "Taliban to force Afghan women to wear face veil", 7 mei 2022;
- AL JAZEERA, "Afghan women deplore Taliban's new order to cover faces in public", 8 mei 2022;
- UN Security Council, "Resolution 1988 (2011), S/RES/1988(2011)", 17 juni 2011;
- Pajhwok Afghan News, "Iran rules out recognising Taliban govt", 3 januari 2022;
- Pajhwok Afghan News, "Too early to recognise Taliban govt, says Russia", 2 februari 2022;
- TOLONews, "West: No US Decision Yet on Recognition", 1 maart 2022;
- UN SECURITY COUNCIL, "Afghanistan: le Conseil de sécurité proroge le régime de sanctions et le mandat de l'Équipe de surveillance du Comité 1988", 17 december 2021;
- UN SECURITY COUNCIL, "The situation in Afghanistan and its implications for international peace and security". Report of the Secretary-General;
- K. CLARKE, "Bans on women working, then and now: The dilemma's of delivering humanitarian aid during the first and second Islamic Emirates", Afghan Analyst Network, April 2023;
- Danish Refugee Council, "Afghanistan conference - The Human Rights Situation after August 2021", 28 November 2022;
- Security Council Report, "Afghanistan: Briefing and Consultations", 20 juni 2023;
- RvV 13 oktober 2022, nr. 278 701;
- Friederike Stahlmann, "Erfahrungen und Perspektiven Abgeschobener Afghanen im Kontext Aktueller Politischer und Wirtschaftlicher Entwicklungen Afghanistans", Diakonie Deutschland, juni 2021;
- Refugee Support Network, "After Return: Documenting the experiences of young people forcibly removed to Afghanistan", april 2016;
- NANSEN, "Nood aan bescherming voor Afghaanse verwesterde vrouw", 2020.

3. De aanvullende nota's

3.1. Op 19 januari 2024 dient de commissaris-generaal overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota in waarin hij verwijst naar de volgende rapporten en er de weblinks van vermeldt:

- EUAA, "COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments" van 4 november 2022;
- EUAA, "Country Guidance: Afghanistan" van januari 2023;
- EUAA, "Afghanistan Security Situation" van augustus 2022;
- EASO, "Afghanistan Country Focus" van januari 2022;
- EUAA, "Afghanistan – Country Focus" van december 2023;
- EUAA, "Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city" van augustus 2022;
- EASO, "Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City" van augustus 2020;
- EUAA "Afghanistan: Targeting of individuals" van augustus 2022;
- UNAMA, "Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan" van juni 2023 ;
- COI Focus Afghanistan, "Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban" van 14 december 2023.

3.2.1. Op 17 januari 2024 dient de verzoekende partij een aanvullende nota in waarmee zij de volgende elementen ter kennis wil brengen:

- UN Algemene Vergadering, "Report of the Special Rapporteur on the situation of human rights in Afghanistan, Richard Bennett" 11 Oct 2023;
- UNAMA, "Human rights situation in Afghanistan: JULY - SEPTEMBER 2023 UPDATE", oktober 2023;
- HvJ, zaak C-151/22 van 21 september 2023;
- NANSEN, "Nansen Note 3-23, Effective protection against refoulement for people fleeing Afghanistan", November 2023;
- EUAA, "Afghanistan Country Focus", December 2023;
- CEDOCA, "Afghanistan: migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban", 14 december 2023.

3.2.2. Doorheen haar aanvullende nota verwijst de verzoekende partij naar en geeft zij de weblinks van onder meer volgende rapporten:

- EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023;
- “*Common EU Guidelines for processing Country of Origin Information (COI)*”, April 2008, ARGO project JLS/2005/ARGO/GC/03 COI 2008;
- UN Human Rights Council, “*Situation of Human Rights in Afghanistan*”, 11 September 2023;
- Nansen, “*NANSEN Note 2022/03 Afghanistan: Een analyse van het beschermingsbeleid en risico’s bij terugkeer*”, oktober 2022;
- EUAA “*Afghanistan Country Focus*”, december 2023;
- CEDOCA, “*Afghanistan: migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban*”, 14 december 2023;
- UN Human Rights Council, “*Situation of Human Rights in Afghanistan*”, 11 September 2023.

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Het wettelijke kader omtrent de beoordeling van feiten en omstandigheden met inbegrip van de samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen dienen te worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald.

De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;

d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;

e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

4.3. De Raad betwist niet dat de machtsovername door de taliban een impact heeft gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Zo blijkt er dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in het land voorhanden is. Ook de rapporten van EUAA van augustus 2022 erkennen dat ze sinds de machtsovername door de taliban met verschillende uitdagingen worden geconfronteerd in het verzamelen en controleren van informatie over Afghanistan. Doch blijkt duidelijk dat de berichtgeving uit en over Afghanistan niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en dat nieuwe bronnen zijn verschenen, zoals wordt geattesteerd door de voorgelegde landeninformatie. Bij het opstellen van de rapporten heeft EUAA daarenboven zowel gebruik gemaakt van informatie afkomstig van gouvernementele als niet-gouvernementele (internationale) organisaties. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. Er kan dan ook worden besloten dat er in deze stand van zaken voldoende informatie voorhanden is over de actuele situatie in Afghanistan om over te gaan tot een beoordeling van Afghaanse beschermingsverzoeken. Aldus is de huidige situatie niet vergelijkbaar met de situatie eind 2021 en begin 2022, die het uitgangspunt vormde voor de UNHCR Guidance note van februari 2022.

Dat UNHCR in het kader van een intervisie van Nansen heeft verklaard vast te houden aan haar standpunt van februari 2022 omdat er te weinig informatie voorhanden zou zijn om een duidelijk beeld te krijgen van de situatie in Afghanistan, zoals de verzoekende partij aanvoert, neemt niet weg dat de Raad in zijn beoordeling rekening houdt met de uitdagingen waarmee verschillende organisaties worden geconfronteerd in hun bronnenonderzoek, zoals hierna zal blijken. Het volstaat echter niet dat de verzoekende partij deze pijnpunten nogmaals benadrukt, zonder *in concreto* aan te tonen dat de gehanteerde landeninformatie incorrect of niet langer actueel zou zijn, dit onder verwijzing naar nieuwe of bijkomende bronnen.

In zoverre de verzoekende partij argumenteert dat er meer waarde moet worden gehecht aan de richtlijnen van UNHCR, *in casu* de Guidance note van februari 2022, dan aan de richtlijnen van de EUAA, *in casu* de Country guidance van april 2022, herinnert de Raad eraan dat zowel de richtlijnen van UNHCR en EUAA niet bindend zijn, met dit verschil dat artikel 11, lid 3 van de verordening 2021/2303/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 december 2021 inzake het Asielagentschap van de Europese Unie en tot intrekking van Verordening nr. 439/2010/EU volgende verplichting inhoudt: *“Bij de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming houden de lidstaten rekening met de gemeenschappelijke analyse en richtsnoeren, onverminderd hun bevoegdheid om te besluiten op individuele verzoeken om internationale bescherming.”* Tenslotte merkt de Raad op dat de richtlijnen van UNHCR en EUAA enkel een momentopname betreffen en lidstaten niet ontslaan van hun verplichting om over te gaan tot een *ex nunc*

beoordeling op basis objectieve landeninformatie. Bijgevolg zal de Raad zich laten leiden door de meest recente landeninformatie die ter zijn beschikking wordt gesteld.

5. De artikelen 2 en 3 van de wet uitdrukkelijke motivering bestuurshandelingen en artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De motieven van de bestreden beslissing kunnen echter op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat de verzoekende partij er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet voldaan. De verzoekende partij maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering haar niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

De verzoekende partij laat verder na uiteen te zetten op welke wijze zij de andere bepalingen van artikel 62 van de Vreemdelingenwet geschonden acht. Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen.

6. Over de procedurele noden in de zin van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet

6.1. Artikel 48/9, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend overeenkomstig artikel 50, § 3, eerste lid, heeft de mogelijkheid om op omstandige en precieze wijze in een vragenlijst, die hij beantwoordt vóór de in artikel 51/10 bedoelde verklaring, de elementen aan te brengen waaruit zijn bijzondere procedurele noden blijken, teneinde aanspraak te kunnen maken op de rechten en te kunnen voldoen aan de verplichtingen voorzien in dit hoofdstuk.”*

6.2. In de bestreden beslissing wordt gemotiveerd dat: *“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.*

Uit de beoordeling van eventuele bijzondere procedurele noden uitgevoerd bij de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt namelijk dat u af en toe stottert. U haalde dit feit ook zelf aan bij het begin van uw persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-generaal (CGVS, p.3). Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd er u tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-generaal voldoende tijd gegeven om te antwoorden op de vragen. Dit werd tevens meermaals benadrukt gedurende het persoonlijk onderhoud (CGVS, p.3,13). Eveneens blijkt uit het verloop van het persoonlijk onderhoud dat u in staat was verklaringen af te leggen. Ook haalden noch u noch uw advocaat aan dat u mits het rustige gehoor tempo niet in staat zou zijn om op volwaardige wijze aan het onderhoud deel te nemen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Deze motieven worden op geen enkele wijze betwist door de verzoekende partij in het verzoekschrift of de aanvullende nota.

Gelet op voorgaande, heeft de commissaris-generaal terecht geoordeeld dat er mag worden van uitgegaan dat de rechten van de verzoekende partij in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat zij kan voldoen aan haar verplichtingen.

7. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

7.1. De verzoekende partij verklaart Afghanistan te hebben verlaten omdat ze gezocht werd door de taliban. Zij wordt door de taliban gezocht omdat ze aan de autoriteiten gemeld had dat de taliban een bom hadden geplaatst en omwille van de tewerkstelling van haar broer. Voor de samenvatting van de vluchtmotieven van de verzoekende partij wordt verwezen naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting niet wordt betwist door de verzoekende partij.

7.2. Ter staving van haar verzoek om internationale bescherming legt de verzoekende partij de volgende documenten neer:

- een kopie van de taskara van haar maternale oom;
- een kopie van de taskara van haar broer;
- een kopie van het werkdocument van haar broer;

- foto's van haar broer tijdens zijn werk;
- een kopie van een dreigbrief;
- een foto van de verzoekende partij om aan te tonen dat ze in Iran was.

Bij haar verzoekschrift legt ze nog de volgende documenten neer:

- een arbeidsovereenkomst;
- loonfiches;
- formulieren tuinbouw.

Het behoort tot de soevereine beoordelingsbevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen die uitspraak doet met hervormingsbevoegdheid, om zich uit te spreken over de bewijswaarde van documenten, ook indien de echtheid ervan niet wordt betwist (RvS 1 oktober 2021, nr. 14.605 (c)).

Uit de objectieve informatie aanwezig in het administratief dossier blijkt dat in Afghanistan een hoog niveau van corruptie heerst en dat zowat alle documenten kunnen en worden nagemaakt of tegen een vergoeding kunnen worden verkregen. Dit geldt zowel voor documenten die van de overheid uitgaan als documenten die uitgaan van andere personen of instituten dan de staat. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief. Omwille van deze reden kan er maar een beperkte bewijswaarde worden toegekend aan de kopie van de taskara van haar maternale oom en broer en aan de kopie van de dreigbrief die door haar wordt neergelegd. Bovendien kunnen de taskara's haar vluchtrelaas op geen enkele wijze ondersteunen.

De foto's van haar broer tijdens zijn werk en de foto van de verzoekende partij waarmee ze wil aantonen dat ze in Iran was, hebben ook slechts een beperkte bewijswaarde. Aan foto's kan slechts een zeer beperkte bewijswaarde worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden of manipulatie geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld. Verder is er niets op de foto dat toelaat om aan te nemen dat de persoon effectief haar broer is of dat hij effectief door IRC was tewerkgesteld. Op de foto die moet aantonen dat ze in Iran is geweest dient te worden vastgesteld dat deze foto eender waar had kunnen worden genomen. Het feit dat ze in Iran is geweest kan tevens haar vluchtrelaas niet ondersteunen.

De arbeidsovereenkomst, loonfiches en formulieren betreffende de tuinbouw hebben betrekking op haar leven in België en hebben geen betrekking op haar vluchtrelaas. Deze worden dan ook onder punt 7.3.6. besproken waar een analyse zal worden gemaakt van het aanwezig zijn van een eventueel (toegeschreven) verwestering in haar hoofde.

Gelet op de summiere inhoud en de relatieve bewijswaarde van de voorgelegde documenten, volstaan deze documenten op zich niet om in deze stand van zaken de relevante elementen van het vluchtrelaas van de verzoekende partij geloofwaardig te bevinden. Bijgevolg moet worden nagegaan of de verklaringen van de verzoekende partij voldoende coherent, volledig, doorleefd, specifiek en aannemelijk zijn, opdat de relevante elementen van haar vluchtrelaas, in het licht van de relevante informatie in verband met het land van herkomst en in samenhang met de voorgelegde documenten, geloofwaardig kunnen worden geacht.

7.3.1. Na lezing van het rechtsplegingsdossier kan in navolging van de commissaris-generaal slechts worden vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan de voorgehouden vluchtmotieven van de verzoekende partij. De verzoekende partij slaagt er niet om haar voorgehouden problemen met de taliban aannemelijk te maken. De commissaris-generaal motiveert in de bestreden beslissing inzake het vluchtrelaas van de verzoekende partij dan ook terecht dat:

- haar betrachting om de asielinstanties te misleiden over haar leeftijd ernstig afbreuk doet aan het geloof van haar nood aan internationale bescherming, daar uit het leeftijdsonderzoek bleek dat ze toen minstens 23 jaar oud was;
- er geen geloof kan worden gehecht aan haar bewering dat ze op de hoogte was van het feit dat de taliban een bom aan het plaatsen waren daar (i) ze bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) verklaart dat ze gezien heeft dat de taliban een bom aan het plaatsen waren maar tijdens het persoonlijk onderhoud blijkt dat ze dit enkel gehoord heeft, (ii) haar verklaringen over wat ze precies hoorde zeer beperkt zijn waardoor het onduidelijk is hoe ze te weten kwam dat het effectief over een bom ging, (iii) haar verklaring dat ze na dit gehoord te hebben gewoon ging slapen compleet onaannemelijk is en haar verweer dat ze geen toegang had tot een gsm en ze tevens niet wist wie ze dan kon bellen geen afdoende uitleg is aangezien haar familieleden zich in hetzelfde huis bevonden en ze deze dus gemakkelijk had kunnen inlichten;
- ze tegenstrijdige verklaringen aflegt over het aantal dreigbrieven die ze heeft ontvangen. Zo stelt ze op de DVZ dat ze twee dreigbrieven heeft ontvangen maar tijdens het persoonlijk onderhoud verklaart ze slechts één dreigbrief te hebben ontvangen. Haar verklaring dat ze haar niet goed verstanden omdat ze stotterde en omdat alles snel moest gaan, kan niet overtuigen aangezien deze verklaringen aan haar werden voorgelezen, ze zich akkoord verklaarde met deze verklaringen en tijdens het persoonlijk

onderhoud negatief antwoordde toen ze gevraagd werd of ze nog opmerkingen had over de vragenlijst die werd afgenomen bij de DVZ.

- het de geloofwaardigheid van haar asielrelaas verder ondermijnt daar ze bij de DVZ stelt twaalf of dertien dagen bij haar oom te hebben verbleven alvorens Afghanistan te verlaten maar tijdens haar persoonlijk onderhoud verklaart slechts twee dagen bij haar oom te hebben verbleven alvorens het land te verlaten;
- de geloofwaardigheid van de ontvoering van haar broer wordt ondermijnd daar ze op de DVZ verklaart dat haar broer ongeveer twee weken na haar vertrek door de taliban werd ontvoerd maar tijdens het persoonlijk onderhoud bij de commissaris-generaal stelt dat hij de nacht volgend op haar vertrek door de taliban werd meegenomen;
- het de geloofwaardigheid van haar vluchtrelaas ondermijnt daar ze tijdens het persoonlijk onderhoud geen eenduidige verklaringen kan geven over hoe vaak de taliban haar familie nog ging opzoeken nadat ze uit Afghanistan was vertrokken;
- ze niet exact kan zeggen hoe vaak de taliban haar vader hebben gebeld maar aangezien ze nog contact heeft met haar familie kan verwacht worden dat ze hier meer duidelijke verklaringen over kan afleggen;
- er geen geloof kan gehecht worden aan de tewerkstelling van haar broer voor het IRC omdat (i) haar verklaring over wanneer haar broer voor deze organisatie begon te werken niet overeenkomt met de informatie in het werkdocument dat ze ter staving neerlegt, (ii) ze geen informatie kan geven over de inhoud van het werk van haar broer louter dan dat hij kinderen hielp naar school gaan en naar afgelegen dorpen ging om mensen te stimuleren kinderen naar school te sturen maar dit beknopte takenpakket niet overeenkomt met de functiebeschrijving die teruggevonden werd en haar broer niet over de vereiste ervaring beschikte, (iii) ze niets kan vertellen over de collega's van haar broer of geen enkele anekdote kan vertellen over zijn werk hoewel ze verklaart dat haar broer elke dag naar huis kwam en vertelde over zijn werk;
- aangezien er geen geloof gehecht wordt aan de tewerkstelling van haar broer, er ook geen geloof kan gehecht worden aan de door hem ondergane vervolgingsfeiten.

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Het komt de verzoekende partij toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. In voorliggend verzoekschrift slaagt de verzoekende partij er niet in om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. De verzoekende partij volhardt immers in haar vluchtrelaas, herhaalt eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, poneert een vrees voor vervolging en spreekt de gevolgtrekking door de commissaris-generaal tegen, wat evenwel bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee zij er aldus niet in slaagt hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

In de eerste plaats laat de verzoekende partij de motivering van de commissaris-generaal over haar ongeloofwaardige verklaringen over de plaatsing van de bom door de taliban en de daaruitvolgende problemen met de taliban volledig ongemoeid. Deze wordt dan ook overgenomen omdat deze pertinent en juist is en steun vindt in de verklaringen van de verzoekende partij en documenten in het administratief dossier.

De verzoekende partij geeft in het verzoekschrift een zeer uitgebreide kritiek op het leeftijdsonderzoek waaraan zij onderworpen werd. In deze kritiek meent zij dat dit leeftijdsonderzoek niet accuraat en betrouwbaar is en dat de beroepsprocedure voor de Raad van State geen daadwerkelijk rechtsmiddel uitmaakt om de leeftijdsbeslissing te bestrijden. De commissaris-generaal heeft er in de bestreden beslissing terecht op gewezen dat haar verklaring bij aankomst in België minderjarig te zijn, niet strookt met het leeftijdsonderzoek van de Dienst Voogdij van de FOD Justitie. De verzoekende partij verklaarde op de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) op 25 maart 2022 dat zij geboren was in het jaar 2005 en verklaarde ze 17 jaar oud te zijn. Naar aanleiding van een leeftijdsonderzoek uitgevoerd op 31 maart 2022, werd de verzoekende partij minimum 23 jaar oud geschat waarbij er tevens werd aangegeven dat haar effectieve leeftijd waarschijnlijk nog hoger ligt (AD CGVS, beslissing Dienst Voogdij). Dit leeftijdsonderzoek wijst aan dat de verzoekende partij bij de registratie van haar beschermingsverzoek alleszins niet minderjarig was, zoals zij bij binnenkomst heeft voorgehouden en waar zij heden nog steeds bij blijft maar ook verklaart het resultaat te respecteren omdat het de wet is (NPO, p. 3-4). De beslissing van de Dienst Voogdij wordt geacht overeen te stemmen met de wet en uitvoerbaar te zijn zolang zij niet is vernietigd of ingetrokken. De verzoekende partij had de mogelijkheid om overeenkomstig artikel 19 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State tegen deze beslissing een beroep tot nietigverklaring in te stellen bij de Raad van State. Tevens werd zij van deze mogelijkheid in kennis gesteld in de kennisgeving van de beslissing van de Dienst Voogdij. De verzoekende partij heeft echter nagelaten deze beroepsmogelijkheid te benutten, minstens toont zij het tegendeel niet aan. Aldus kon de commissaris-generaal zich op goede gronden steunen op de beslissing van de Dienst Voogdij aangaande het leeftijdsonderzoek dat werd uitgevoerd. Ten aanzien van de Raad staat de leeftijdsbepaling in opdracht van de Dienst Voogdij dan ook vast. De verzoekende partij kan dus geenszins gevolgd worden wanneer zij in het verzoekschrift stelt dat de resultaten van de leeftijdstest voldoende

genuanceerd moeten worden gezien de fouten en afwijkingen die daarmee gepaard gaan en dat een mogelijkheid tot beroep bij de Raad van State geen daadwerkelijk rechtsmiddel is om de leeftijdsbeslissing van de Dienst Voogdij aan te vechten. Bovendien kan de commissaris-generaal worden gevolgd dat het feit dat de verzoekende partij getracht heeft de asielinstanties te misleiden over haar leeftijd, blijk geeft van een gebrek van haar algehele geloofwaardigheid.

De verzoekende partij verwijst verder naar en citeert uit verschillende rapporten waarmee ze wil aantonen dat humanitaire hulpverleners menigmaal in het vizier kwamen van de taliban en slachtoffer werden van zware aanvallen alsook geïdoleerd werden door de taliban en andere gewapende groeperingen. Ze stelt dat de organisatie waarvoor haar broer tewerkgesteld was gelinkt was met buitenlandse donoren wat volgens de EUAA een risicoverhogende factor vormt. Met dit verweer gaat ze echter voorbij aan de motivering van de commissaris-generaal in de bestreden beslissing waar hij stelt dat de verzoekende partij niet aannemelijk heeft kunnen maken dat haar broer effectief voor deze organisatie was tewerkgesteld. Het is dus in de eerste plaats aan de verzoekende partij om aan te tonen dat haar broer effectief voor deze organisatie was tewerkgesteld. Door louter te verwijzen naar en te citeren uit verschillende rapporten die een beeld schetsen van de activiteiten van IRC en het risico op vervolging of ernstige schade die medewerkers van deze organisatie lopen in Afghanistan, maakt ze geenszins aannemelijk dat haar broer hiervoor tewerkgesteld was. Ze stelt verder dat de commissaris-generaal eenvoudig had kunnen verifiëren dat haar broer voor IRC was tewerkgesteld door contact op te nemen met deze organisatie. Het is echter in de eerste plaats de verantwoordelijkheid van een volwassen verzoeker om internationale bescherming om de kernelementen van zijn vluchtrelaas naar voor te brengen en aannemelijke verklaringen af te leggen over de redenen waarom hij zijn land van herkomst heeft verlaten. Hierboven werd reeds vastgesteld dat de verzoekende partij werd geboren in 1999 en dus op heden minstens 24 jaar oud is. Het is dus haar verantwoordelijkheid om de tewerkstelling van haar broer aannemelijk te maken met eenduidige en aannemelijke verklaringen, eventueel ondersteund door de nodige documenten. Ze laat dit echter volledig na. Bovendien belet niets de verzoekende partij om zelf contact op te nemen met bovenvermelde organisatie om de tewerkstelling van haar broer te bevestigen. Dat de verzoekende partij dit nalaat of geen enkele moeite doet om de tewerkstelling van haar broer verder te onderbouwen of de motivering van de commissaris-generaal te weerleggen, wijst op een desinteresse in haar eigen vluchtproblematiek en haalt haar nood aan internationale bescherming onderuit. De verzoekende partij kan de motivering van de commissaris-generaal op geen enkel moment weerleggen of in een ander daglicht plaatsen of aannemelijk maken dat haar broer effectief voor een humanitaire organisatie in Afghanistan tewerkgesteld was. Aangezien ze hier niet in slaagt, kan dienstig worden besloten dat ze geen gevaar loopt in Afghanistan wegens de tewerkstelling van haar broer.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, slaagt de verzoekende partij er niet in de voormelde motieven uit de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden bijgevolg in hun geheel door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt. In wezen blijft zij slechts steken in het louter volharden in haar ongeloofwaardig bevonden vluchtmotieven en het minimaliseren en vergoelijken van de in de bestreden beslissing vastgestelde onaannemelijkheden, zonder concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusie in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig en vermag niet de pertinente motieven van de bestreden beslissing, zoals hoger weergegeven, te ontcrachten.

7.3.2. Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Aldus blijkt niet dat de verzoekende partij voor haar komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond. Evenmin zijn daartoe andere concrete indicaties.

7.3.3. De verzoekende partij stelt in het verzoekschrift alsook in de aanvullende nota en ter terechtzitting dat ze nood heeft aan internationale bescherming omdat ze vervolging vreest door de taliban omwille van een gepercipieerde verwestering. Ze voert hiervoor aan dat ze (i) stottert, (ii) Afghanistan heeft verlaten in 2020 en sinds 24 maart 2022 onafgebroken in België verblijft, (iii) ze werkt in België in een pluimveebedrijf die niet-halalvlees produceren en eerder werkzaam was in de tuinbouwsector, (iv) Nederlandse lessen volgt in het opvangcentrum en (v) niet kan inschatten hoe ver ze uiteengegroeid is met haar voormalig milieu in Afghanistan. Ze geeft tevens een uitgebreide kritiek op de gebruikte landeninformatie en stelt dat er op heden te weinig informatie is om het risico op vervolging of ernstige schade voor terugkeerders vanuit het Westen naar Afghanistan in te schatten.

7.3.4. Beschermingsverzoeken gebaseerd op (toegeschreven) verwestering of normoverschrijding in het buitenland kunnen verband houden met de vervolgingsgronden politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep.

Het begrip 'politieke overtuiging' houdt onder meer in dat de verzoeker een opvatting, gedachte of mening heeft betreffende een aangelegenheid die verband houdt met potentiële actoren van vervolging en hun beleid of methoden, zonder dat de verzoeker zich in zijn handelen noodzakelijkerwijs door deze overtuigingen, gedachten of meningen moet hebben laten leiden (artikel 48/3, § 4, e) van de Vreemdelingenwet). Het Hof van Justitie heeft geoordeeld dat het begrip 'politieke overtuiging' ruim moet worden uitgelegd en elke opvatting, gedachte of mening omvat die, zonder noodzakelijkerwijs rechtstreeks en onmiddellijk politiek van aard te zijn, tot uiting komt in een handelen of nalaten dat door actoren van vervolging zo wordt opgevat dat het ziet op een aangelegenheid die verband houdt met die actoren of hun beleid en/of hun methoden en een uiting van oppositie of verzet daartegen vormt. De nadruk wordt gelegd op de perceptie van de politieke aard ervan door de actoren van vervolging en niet op de persoonlijke motieven van de verzoeker (HvJ, C-280/21, *Migracijos departamentas*, 12 januari 2023, punten 26, 32). Verder kan volgens het Hof een opvatting, gedachte of mening van een verzoeker die nog niet negatief in de belangstelling heeft gestaan van potentiële actoren van vervolging in zijn land van herkomst reeds onder dit begrip vallen indien deze verzoeker verklaart die opvatting, gedachte of mening te hebben of te uiten. Bij de beoordeling of de vrees van een verzoeker voor vervolging wegens zijn politieke overtuiging gegrond is, moet volgens het Hof rekening worden gehouden met het feit dat die overtuiging – vanwege de mate waarin deze wordt geuit of eventueel door die verzoeker verrichte activiteiten om die overtuiging te promoten – de negatieve belangstelling van potentiële actoren van vervolging in het land van herkomst van de verzoeker heeft gewekt of kan wekken. De sterkte van de politieke overtuiging die de verzoeker stelt te hebben en de eventueel verrichte activiteiten om deze overtuiging te promoten spelen een rol bij de beoordeling van dit risico. Het is volgens het Hof echter niet vereist dat de betrokken overtuiging zo diepgeworteld is bij de verzoeker dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst het uiten ervan niet achterwege zou kunnen laten en zo het risico loopt slachtoffer te worden van daden van vervolging in de zin van artikel 9 van die richtlijn. Een verzoeker wiens politieke overtuiging niet fundamenteel of diepgeworteld is kan immers ook worden vervolgd wegens die politieke overtuiging of wegens *“enige overtuiging die hem kan worden toegedicht door potentiële actoren van vervolging in dat land, rekening houdend met de persoonlijke situatie van de verzoeker en de algemene context van dat land”* (HvJ, C-151/22, *S, A tegen Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, in tegenwoordigheid van Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen (UNHCR)*, 21 september 2023, punten 36-37 en 46, 49).

Het begrip 'godsdienst' omvat onder meer theïstische, niet-theïstische en atheïstische geloofsovertuigingen, het deelnemen aan of het zich onthouden van formele erediensten in de particuliere of openbare sfeer, hetzij alleen of in gemeenschap met anderen, andere religieuze activiteiten of uitingen, dan wel vormen van persoonlijk of gemeenschappelijk gedrag die op een godsdienstige overtuiging zijn gebaseerd of daardoor worden bepaald (48/3, § 4, b) van de Vreemdelingenwet). Ook aan dit begrip moet volgens het Hof een ruime uitlegging worden gegeven door al zijn bestanddelen in aanmerking te nemen, ongeacht of die openbaar of privé, gemeenschappelijk of individueel zijn (zie HvJ, gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, 5 september 2012, punt 63 en HvJ C-56/17, *Bahtiyar Fathi/Predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite*, 4 oktober 2018, pt. 78). Het begrip godsdienst, geïnterpreteerd in het licht van artikel 10 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie kan zowel het *forum internum* – dit is het feit een overtuiging te hebben – als het *forum externum* – dat wil zeggen de belijdenis in het openbaar van de godsdienstige overtuiging – omvatten, aangezien godsdienst op één van beide manieren kan worden uitgedrukt (zie in die zin arresten HvJ, C-426/16, *Liga van Moskeeën en Islamitische Organisaties Provincie Antwerpen e.a.*, 29 mei 2018, punt 44, en HvJ, C-25/17, *Tietosuojavaaltutettu in tegenwoordigheid van: Jehovan todistajat – uskonnollinen yhdyskunta*, 10 juli 2018, punt 47 en aldaar aangehaalde rechtspraak). Het begrip omvat zowel persoonlijk als gemeenschappelijk gedrag *“dat iemand als noodzakelijk voor zichzelf acht, namelijk gedrag dat „op een godsdienstige overtuiging [is] gebaseerd”, of dat door de geloofsleer wordt voorgeschreven, meer in het bijzonder gedrag dat door een „godsdienstige overtuiging [...] [wordt] bepaald”* (HvJ, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, punt 71). Het Hof heeft daarbij ook gesteld dat handelingen die bijzonder belangrijk zijn voor de betrokkene om zijn godsdienstige identiteit te bewaren, een relevante factor vormt bij de beoordeling van het gevaar waaraan de verzoeker wegens zijn godsdienst in zijn land van herkomst zal worden blootgesteld (HvJ, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, punt 70). De vervolgingsvrees is gegrond wanneer in redelijkheid kan worden aangenomen dat de verzoeker bij terugkeer in zijn land van herkomst godsdienstige handelingen zal verrichten die hem blootstellen aan een werkelijk gevaar van vervolging. Daarbij mag van de verzoeker niet worden verwacht dat hij van deze godsdienstige handelingen afziet (HvJ, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, punt 80).

Inzake de vervolgingsgrond 'behoren tot een specifieke sociale groep' oordeelde het Hof dat een groep geacht moet worden een specifieke sociale groep te vormen als met name aan twee cumulatieve voorwaarden is voldaan: (1) de leden van de groep moeten een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet kan worden gewijzigd, of een kenmerk of geloof delen dat

voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven en (2) deze groep moet in het betrokken derde land een eigen identiteit hebben, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd (HvJ 7 november 2013, C-199/12 tot en met C-201/12, X, Y en Z tegen de minister voor Immigratie en Asiel, punt 45; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, Ahmedbekova en Ahmedbekov, punt 89). Het Hof heeft ook benadrukt dat enkel met betrekking tot deze vervolgingsgrond in artikel 10, lid 1 onder d) van de Kwalificatierichtlijn sprake is van een voor de identiteit of morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel kenmerk of geloof dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven (HvJ, S, A tegen Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, punt 34).

Voorts heeft het Hof aangegeven dat een uitputtend en grondig onderzoek moet gebeuren van alle relevante omstandigheden met betrekking tot de specifieke persoonlijke situatie van de verzoeker en van de meer algemene context in zijn land van herkomst, met name wat de politieke, juridische, gerechtelijke, historische en sociaal-culturele aspecten ervan betreft, teneinde vast te stellen of die verzoeker een gegronde vrees heeft om persoonlijk te worden vervolgd wegens zijn politieke overtuiging, en met name wegens enige overtuiging die hem kan worden toegedicht door potentiële actoren van vervolging in zijn land van herkomst (HvJ, C-151/22, 21 september 2023, punt 45). Er kan, gelet op de rechtspraak van het Hof inzake het begrip godsdienstige overtuiging en het belang van objectieve landeninformatie bij de beoordeling van beschermingsverzoeken (HvJ, C-756/21, X tegen International Protection Appeals Tribunal, Minister for Justice and Equality, Ierland, Attorney General, 29 juni 2023, punten 48-50 en 54-55) redelijkerwijze worden aangenomen dat dergelijk grondig onderzoek *mutatis mutandis* ook vereist is in het kader van een vrees voor vervolging omwille van een (toegeschreven) religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep.

7.3.5. Op basis van de objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier kan volgende analyse worden gemaakt van de algemene context in Afghanistan.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, “Afghanistan Country Focus”, December 2023, p. 18). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. De *de facto*-regering beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving. De conservatieve opperste leider Haibatullah Akhundzada houdt steeds nadrukkelijker de touwtjes in handen en zijn gezag is steeds dwingend geworden. In november 2022 gaf hij opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de sharia (EUAA, “Afghanistan Country Focus”, December 2023, p. 26).

De mensenrechtensituatie in Afghanistan is na de machtsovername gradueel verslechterd en verschillende bronnen stellen een tendens vast waarbij de *de facto*-administratie ontwikkelt naar een theocratische politiestaat die regeert in een sfeer van angst en misbruik (EUAA, “Afghanistan Country Focus”, december 2023, p. 21). Om de strenge leefregels van de talibans zeer strikte interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de *de facto*-regering opnieuw het ‘Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice’ (*Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar*) (hierna: het MPVPV) opgericht, en gebruikt daartoe ook het ‘Taliban General Directorate of Intelligence’ (GDI) en een aantal *de facto*-staatsinstellingen (EUAA, “Afghanistan Country Focus”, December 2023, p. 24).

De taliban, die de Deobandi-islam aanhangen, een puriteinse en conservatieve tak binnen de soennitische islam, streven een zuivering van de Afghaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden geweerd. De *de facto*-regering heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en madrassa's over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijssysteem onder vuur komen te liggen en inspanningen om westers seculier onderwijs te bannen zijn toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs (EUAA, “Afghanistan Country Focus”, december 2023, p. 94, 101).

Het toepasselijke rechtskader blijft onduidelijk. De *de facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de facto*-regeringen, vaardigen nog steeds verschillende decreten en richtlijnen uit met betrekking tot het naleven van de sharia in het dagelijkse leven, die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde de secretaris-generaal van de VN dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA, “Afghanistan security situation”, August 2022, p. 29-31 en EUAA, “Afghanistan targeting of individuals”, August 2022, p. 41 ev.). Verder is laster en ongefundeerde kritiek op de *de facto*-regering verboden, moeten nationale en internationale ngo's hun vrouwelijke medewerkers op

non-actief zetten, zo niet kunnen zij hun licentie verliezen, is het voor vrouwen verboden om voor VN-agentschappen te werken, is universitaire scholing voor vrouwen geschorst, moeten schoonheidssalons sluiten en moet het vieren van Valentijn worden vermeden. Naast deze nationale decreten en instructies, die aanleiding geven tot het institutionaliseren van een genderapartheid, werden er in sommige provincies ook bijkomende instructies uitgevaardigd. Zo werd in sommige provincies aan winkeliers het verbod opgelegd om te verkopen aan vrouwen zonder hidjab. Voorts werd gerapporteerd dat het in Kabul verboden is om muziek te spelen in trouwzalen en dat vrouwen geen parken en publieke badhuizen mogen bezoeken, werden in Helmand en Kandahar onderwijsinstellingen gesloten tot nader order, werden winkeliers in Mazar-e-Sharif verplicht hun winkels te sluiten gedurende de gebeden en deze bij te wonen en werden mannelijke leerkrachten en studenten in Kandahar verplicht schriftelijk te beloven de taliban-interpretatie van de sharia na te leven, met inbegrip van het dragen van traditionele Afghaanse kleren en het groeien van een baard (EUAA, “Afghanistan Country Focus”, December 2023, p. 24).

Er bestaan lokale verschillen in de handhaving van de opgelegde decreten, instructies en regels (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA “Afghanistan targeting of individuals”, August 2022, p. 45-48 en EUAA, “Afghanistan Country Focus”, December 2023, p. 22 en 24-25).

Gelet op de grote interne variatie is het voor de Afghaanse bevolking niet steeds duidelijk welke regels waar van toepassing zijn en is er volgens sommige bronnen sprake van een juridisch vacuüm. Instructies zijn vaak opzettelijk vaag geformuleerd, zijn vaak niet schriftelijk en worden gecommuniceerd via verschillende kanalen, waaronder via de persoonlijke sociale mediakanalen van talibanverantwoordelijken en in media-interviews, waardoor de juridische aard niet altijd duidelijk is. Een aantal bronnen wijzen op lokale variatie in de toepassing van sommige regels, zoals de verplichting voor vrouwen om begeleid te worden door een *mahram*. Er wordt ook melding gemaakt van tegenstrijdige communicatie door de taliban en over de mogelijkheid om bepaalde aankondigingen te omzeilen (EUAA, “Afghanistan Country Focus”, December 2023, p. 22). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels dan weer uitgebreider dan was voorzien door het *de facto*-ministerie in Kabul (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “Algemeen Ambtsbericht Afghanistan”, juni 2023, p. 95, geciteerd in COI Focus Afghanistan, “Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban” van 14 december 2023).

Aanvankelijk werd een tendens waargenomen onder taliban-rechters om niet te strenge vonnissen uit te spreken en waren er slechts sporadisch lokale berichten over lijfstraffen of doodstraffen. Op 14 november 2022 droeg de opperste leider Akhundzada evenwel alle taliban-rechters op om de sharia volledig toe te passen en ‘*hudud*’- en ‘*qisas*’-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen (EUAA, “Afghanistan Country Focus”, December 2023, p. 27).

In het bijzonder wat betreft ‘*zina*’ – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen, wat tevens kan worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. ‘*Zina*’ is één van de ‘*hudud*’-misdaden (Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, “Algemeen Ambtsbericht Afghanistan”, juni 2023, p. 7, voetnoot 1). Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA “Afghanistan targeting of individuals”, August 2022, p. 35, 87-88 en 95-96). In het Algemeen Ambtsbericht wordt gesteld dat geen betrouwbare gegevens bestaan over de bestraffing van ‘*zina*’ en dat het moeilijk is cijfers te vinden voor van aantallen lijfstraffen voor deze specifieke ‘*hudud*’-misdad aangezien de politie deze cijfers niet meedeelt (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “Algemeen Ambtsbericht Afghanistan”, juni 2023, p. 130).

Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, “Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban’s second Emirate”, van 15 juni 2022 in EUAA “Afghanistan security situation”, August 2022, p. 30). Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid.

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van “*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*”, waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA “Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022”, p. 17). UNAMA rapporteerde 63 gevallen van zweepslagen uitgesproken door een *de facto*-rechtbank in de periode 15 augustus 2021 tot 24 mei 2023, die betrekking hadden op 394 slachtoffers; AW rapporteerde 56 gevallen van zweepslagen in de periode oktober 2022 tot september 2023 en Rawadari rapporteerde 69 personen die zweepslagen hadden gekregen in de eerst zes maanden van 2023. UNAMA rapporteerde later dat publieke lijfstraffen bleven uitgevoerd worden in de periode juli tot september 2023 (EUAA, “Afghanistan Country Focus”, December 2023, p. 27). De

plaatsvervangende taliban-opperrechter kondigde aan dat rechtbanken in het hele land 175 personen hadden veroordeeld tot 'qisas'-straffen, 37 tot steniging en 103 tot 'hudud'-straffen zoals zweepslagen en amputatie (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", juni 2023, p. 130).

Een professor aan de *American University of Afghanistan* wees erop dat bij het uitspreken van lijfstraffen in principe een zeer hoge bewijsstandaard geldt. Het grote aantal lijfstraffen dat reeds werd uitgevoerd wijst er volgens hem echter op dat een zeer 'soepele' bewijsstandaard wordt gehanteerd door de taliban. Bovendien worden opgelegde straffen niet steeds vooraf gegaan door een rechterlijke procedure, maar worden ze veeleer opgelegd via individuele, ad-hoc-beslissingen, bijvoorbeeld door leden van de MPVPV en de *de facto*-politie, wanneer deze vaststellen tijdens controles op straat dat burgers zich niet aan de opgelegde regels houden (EUAA, "Afghanistan Country Focus", December 2023, p. 27).

De scheiding van mannen en vrouwen in het openbare leven op straat wordt door controleurs van de MPVPV gecontroleerd, die volgens sommige bronnen ook vragen stelden over de kernelementen van de islam of over de sharia en mensen die hierop niet het juiste antwoord gaven naar het politiebureau brachten (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht", juni 2023, p. 96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, "Taliban's impact on the population", juni 2022, p. 23-24 en EUAA, "Afghanistan Country Focus", December 2023, p. 20). Volgens Dr. Schuster hebben de taliban sociale media profielen gemonitord en werden mensen beschuldigd van morele corruptie (EUAA, "Afghanistan Country Focus", December 2023, p. 98). Een andere bron stelt dat het monitoren van sociale media vooral leidde tot het opsporen van personen die kritiek uitten in eigen naam (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht", juni 2023, p. 44). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie ("*Ministry of Communications and Information Technology*") wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met "*immorele inhoud*" te beperken (EUAA, "Afghanistan targeting of individuals", p. 44). Volgens verschillende bronnen controleren de taliban niet alleen sociale media netwerken maar luisteren zij ook mee met telefoongesprekken, ook met personen die vanuit het buitenland naar familieleden in Afghanistan belden (Ministerie van Justitie, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", p. 44, 80, 116). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan, "Taliban's impact on the population", juni 2022, p. 23, waarnaar wordt verwezen in de EUAA "Afghanistan targeting of individuals", August 2022).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De opperste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de "*geloofsethiek en denkwijze*" van Afghanen die Afghanistan verlaten in gevaar werden gebracht en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de islam en het islamitische systeem te verzinnen om asiel te krijgen (voetnoot 476, TOLONews, "Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada", 8 December 2021 in EUAA "Afghanistan targeting of individuals", August 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA "Afghanistan targeting of individuals", August 2022, p. 50-51). Desalniettemin hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge taliban-functionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en volgens het Algemeen Ambtsbericht is het onduidelijk of en welke eventuele problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij behandeld zouden worden bij terugkeer naar Afghanistan, aangezien de informatie hierover beperkt en anekdotisch is (EUAA "Afghanistan targeting of individuals", August 2022, p. 53-55; "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", p. 148-149; COI Focus Afghanistan, "Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14

december 2023", p. 36). Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, "*Afghanistan – taliban's impact on the population*", June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, "*Afghanistan: targeting of individuals*", August 2022, p. 55). Het is voor de taliban in dorpen dan ook gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*", juni 2023, p. 44).

Het Noorse Landinfo benadrukt dat de Afghaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat dit ook wordt gereflecteerd in de wijze waarop de nieuwe *de facto*-autoriteiten het land besturen. Er is een grote variatie in houdingen en tal van lokale verschillen zijn mogelijk en er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd. Mogelijke reacties zullen dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in Afghanistan naar waar deze persoon terugkeert (COI Focus Afghanistan, "*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023*", p. 36).

Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun 'oorspronkelijke status', zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*", August 2022, p. 55). Bronnen geven ook aan dat individuen die als "*verwesterd*" worden gezien, bedreigd kunnen worden door de taliban, hun familie of burens omdat ze worden gezien als "*verraders*" of "*ongelovigen*".

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", August 2022, p. 51, EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", December 2023, p. 100). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende risicoprofielen kunnen worden aangeduid:

- (1) personen "*die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden*", dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- (2) personen die "*verwesterd*" zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn of een verwestering worden toegedicht.

Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van '*zina*' kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

In de EUAA "*Country Guidance*" wordt gesteld dat vervolging van personen die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De Raad kan de richtsnoeren van EUAA waarnaar de verwerende

partij in haar aanvullende nota verwijst, bijtreden (EUAA “Country guidance: Afghanistan”, januari 2023, p. 21 en 72-79). De actualisatie van de landeninformatie door middel van de aanvullende nota van de commissaris-generaal doet niet anders besluiten.

7.3.6. De verzoekende partij slaagt er niet in om concreet aannemelijk te maken dat ze een opvatting gedachte of mening heeft die een uiting is van oppositie of verzet tegen het beleid of methoden van de taliban of haar omgeving in haar regio van herkomst. Ze maakt ook geenszins aannemelijk dat haar een dergelijke gedachte, opvatting of mening zal worden toegedicht in haar regio van herkomst waardoor ze vervolging vreest in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Door louter te verwijzen naar haar verblijf in België maakt de verzoekende partij geenszins concreet aannemelijk dat zij om deze reden verwesterd is of zal worden gepercipieerd als verwesterd en bij een terugkeer naar Afghanistan zal worden vervolgd.

Ze voert verder aan dat ze werkte en werkt in België, onder meer in de tuinbouwsector en op een pluimveehouderij, en dat ze Nederlandse lessen volgt in het opvangcentrum. In de eerste plaats moet hierover worden opgemerkt dat ze haar tewerkstelling in een pluimveehouderij die niet halal-vlees produceert en dat ze Nederlandse lessen volgt in het opvangcentrum op geen enkele wijze ondersteunt met enig document of getuigenverklaring. Dit zijn dus blote beweringen die op geen enkele wijze op hun waarheid kunnen worden gecontroleerd. Haar tewerkstelling in de tuinbouwsector wordt wel gestaafd maar toont enkel aan dat ze in België gewerkt heeft. Door louter aan te geven dat ze werkzaam is of is geweest in België maakt ze niet aannemelijk dat ze een opvatting, gedachte of mening heeft die een uiting is van oppositie of verzet tegen het beleid of methoden van de taliban of haar omgeving in haar regio van herkomst. Ze maakt ook geenszins aannemelijk dat haar een dergelijke gedachte, opvatting of mening zal worden toegedicht in haar regio van herkomst waardoor ze vervolging zou moeten vrezen in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Evenmin maakt ze door de verwijzing naar haar tewerkstelling aannemelijk dat ze tot een specifieke sociale groep behoort. In dit opzicht kan haar opmerking dat ze niet kan inschatten in welke mate ze is uiteengegroeid met haar omgeving in Afghanistan ook niet overtuigen. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat ze nog regelmatig contact heeft met haar familie in Afghanistan (NPO, p.4). Via deze weg had ze dus kunnen aftoetsen hoe haar omgeving naar haar kijkt of naar haar zou kijken bij een terugkeer naar Afghanistan. Ze maakt echter geen enkele melding in het verzoekschrift, aanvullende nota of tijdens de terechtzitting dat haar familie gewag heeft gemaakt haar niet meer te zullen accepteren of dat haar omgeving haar niet meer zou accepteren bij een terugkeer of dat ze als besmet met de Westerse waarden wordt beschouwd door haar omgeving in haar regio van herkomst. Zij maakt geenszins aannemelijk dat ze bij een terugkeer naar Afghanistan zal worden gezien als iemand die de religieuze, sociale en morele normen heeft overschreden.

De verzoekende partij stelt verder in het verzoekschrift dat ze stottert en dit bijkomend de aandacht op haar vestigt bij een terugkeer. Ze meent dat ze als terugkeerder uit het Westen het risico loopt dat het stotteren zal worden geïnterpreteerd alsof ze iets te verbergen heeft. De commissaris-generaal stelt echter terecht in de bestreden beslissing: *“Naast uw vrees voor de taliban omdat u over hun activiteiten gerapporteerd zou hebben werpt uw advocaat op dat er in uw geval rekening moet gehouden worden met het stigma rond mensen met een beperking in Afghanistan. Hiermee verwijst uw advocaat naar het feit dat u af en toe stottert (CGVS, p.14). Vooreerst moet er vastgesteld worden dat u zelf nergens aangeeft dat u bij terugkeer naar Afghanistan problemen vreest omdat u af en toe stottert. Noch geeft u aan dat u in vroeger in Afghanistan ooit problemen gekend heeft omdat u af en toe stottert. Dat u minstens éénentwintig jaar in Afghanistan woonde zonder noemenswaardige problemen te kennen omwille van uw spraakgebrek doet ernstig afbreuk aan de these van uw advocaat dat met een stigma geconfronteerd zou worden, laat staan dat u hierdoor vervolging of ernstige schade zou kennen. Hierbij moet eveneens benadrukt worden een verzoeker om internationale bescherming in concreto moet aantonen dat hij beschouwd zou worden als fysiek of mentaal gehandicapt omdat hij af en toe stottert en dat hij hierdoor met vervolging of ernstige schade te maken zou krijgen. Een loutere verwijzing naar “het stigma rond mensen met een beperking” kan in deze niet volstaan (CGVS, p.14).”* De verzoekende partij slaagt er echter niet in om in het verzoekschrift of aanvullende nota in concreto aan te tonen dat ze door haar stoornis met vervolging of ernstige schade te maken zal krijgen. Verder is haar bewering dat haar gestotter zal worden geïnterpreteerd alsof ze iets te verbergen heeft, slechts een blote bewering die op geen enkele wijze wordt gestaafd en dus slechts een loutere niet onderbouwde hypothese is.

De verzoekende partij geeft verder een uitgebreide kritiek op de door de commissaris-generaal gebruikte landeninformatie en meent dat er te weinig informatie is om over haar (toegeschreven) verwestering te oordelen. Ze brengt echter geen informatie bij waaruit kan blijken dat bovenstaande analyse niet langer correct zou zijn. De kritiek die de verzoekende partij in haar verzoekschrift uitoefent op de gebruikte landeninformatie volstaat niet. De Raad is er zich, zoals hierboven reeds gesteld, van bewust dat de machtsovername door de taliban een impact heeft gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op

de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan herhaald worden dat, in vergelijking met de periode vóór de machtsovername, waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet, zoals reeds hierboven werd aangehaald, echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. De Raad oordeelt aldus, zoals reeds gesteld, dat er wel degelijk voldoende informatie voorhanden is om de nood aan internationale bescherming, zowel op grond van artikel 48/3 als op grond van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, te analyseren. Het betoog van de verzoekende partij doet hierover niet anders denken.

Verder blijkt uit de thans beschikbare informatie in verband met terugkeer kan niet blijken dat terugkeer voor iemand als verzoeker, die geen specifiek profiel heeft, problematisch is. Waar de verzoekende partij bemerkt dat zij verschillende checkpoints zal moeten passeren op haar terugreis, dient opgemerkt dat de controleposten zich hoofdzakelijk in en rond Afghaanse steden bevinden en vooral zijn bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel, met name voormalige medewerkers die zijn gelinkt aan de voormalige Afghaanse overheid en veiligheidsdiensten. De taliban beschikken over lijsten met namen en foto's van voormalige medewerkers (EUAA "Key socio-economic indicators in Afghanistan", augustus 2022, p. 68 en p. 70). Nadat een aantal schietpartijen zich aan de controleposten hebben voorgedaan, hebben de de-factotalibanautoriteiten opgeroepen om meer 'professionals' in dienst te nemen en werd ook een speciale eenheid opgericht om toezicht te houden op de controleposten (EUAA "Afghanistan targeting of individuals", augustus 2022, p. 32). Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden. De focus van de taliban ligt op het opsporen van tegenstanders of voormalige medewerkers van het Afghaanse leger en politie. De verzoekende partij toont echter niet aan dat zij over een dermate specifiek profiel beschikt waardoor zij persoonlijk zou worden geviséerd bij deze controleposten. Evenmin maakt de verzoekende partij aannemelijk dat zij op haar gsm of sociale media specifieke content heeft waardoor zij met de taliban problemen zou kunnen hebben, indien zij gecontroleerd wordt bij een controlepost. Voorts blijkt uit het voorgaande dat de verzoekende partij geen geloofwaardige problemen met de taliban voor haar vertrek uit Afghanistan heeft aannemelijk gemaakt zodat zij evenmin aannemelijk maakt dat zij omwille van problemen uit het verleden in de negatieve aandacht van de taliban zal komen te staan in geval van terugkeer naar haar regio van herkomst. De verzoekende partij heeft ook nog een familiaal netwerk in Afghanistan en heeft nog steeds contact met haar familiaal netwerk die in Afghanistan is gebleven. Uit niets kan blijken dat de verzoekende partij bij terugkeer niet meer kan rekenen op een familiaal en sociaal netwerk in Afghanistan. De verzoekende partij maakt geen gewag van geloofwaardige problemen die zij zou gehad hebben met haar familie of lokale gemeenschap en brengt geen concrete elementen aan op basis waarvan kan worden aangenomen dat door haar familie of lokale gemeenschap zou worden verstoten of gestigmatiseerd.

Wat betreft de bij het verzoekschrift toegevoegde stukken in verband met het e-mailverkeer met Buitenlandse Zaken over de Afghaanse ambassade te Brussel, het standpunt van Buitenlandse Zaken over het hervatten van de afgifte van paspoorten door de Afghaanse ambassade, het attest van de Afghaanse ambassade en de briefwisseling met de DVZ, alsook verzoekers betoog dat zij niet beschikt over geldige Afghaanse reisdocumenten, dient het volgende worden opgemerkt. Vooreerst wijst de Raad erop dat in de COI Focus Afghanistan, "Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban" van 14 december 2023 wordt gesteld dat medewerkers van de Afghaanse ambassade in Brussel in januari 2023 bevestigen dat hun consulaat geen nieuwe paspoorten uitreikt maar wel de geldigheid van verlopen paspoorten met vijf jaar kan verlengen. Het door de verzoekende partij toegevoegde attest van de Embassy & Mission of the Islamic Republic of Afghanistan, Brussels, bevestigt dit nu hieruit blijkt dat deze ambassade het uitreiken van paspoorten nog steeds opschort tot nader order. Er ligt geen informatie voor waaruit zou kunnen blijken dat dit heden zou zijn hernomen. Haar verwijzing naar een scenario waarbij zij zou moeten reizen met een paspoort uitgereikt door een ambassade die nog steeds trouw is aan de voormalige Afghaanse regering, is hoe dan ook niet dienstig. Voor zover de verzoekende partij enerzijds stelt dat de Afghaanse ambassade in Brussel, indien deze opnieuw documenten zou afleveren, door de taliban wordt aanzien als niet loyaal aan de taliban, en anderzijds dat, waar de Afghaanse ambassade geen Afghaanse reisdocumenten kan afleveren en in geval van identificatie van de betrokkene door de Afghaanse ambassade, een Europese laissez-passer van de DVZ de betrokkene de mogelijkheid zal geven om naar Afghanistan te reizen, werd hierboven reeds vastgesteld dat de verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat zij in geval van terugkeer in de negatieve aandacht zal komen omwille van haar verblijf en activiteiten in België, zodat zij evenmin aannemelijk maakt dat zij in geval terugkeer om die reden bij aankomst in de luchthaven of in haar dorp geviséerd zal worden.

Er kan niet worden ingezien waarom verzoeker louter omwille het gebruik van een reisdocument, waaruit eventueel een verblijf in Europa zou kunnen afgeleid worden, vervolging zou riskeren. De verzoekende partij

kan niet volstaan met een algemeen betoog inzake het risico om te reizen met een eventueel niet geschikt paspoort, dan wel een Europese laissez-passer, en het feit dat voor andere herkomstlanden een analyse wordt gemaakt van de risico's bij terugkeer om een gegronde vrees voor vervolging concreet aannemelijk te maken.

Er wordt voorts niet betwist dat Afghansen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan door de taliban of de maatschappij met argwaan worden bekeken en kunnen worden geconfronteerd met stigmatisering discriminatie of uitstoting. Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of als ernstige schade. Hetzelfde geldt voor de verwijzing van de verzoekende partij naar algemene informatie over terugkeerders uit Europa die door hun familie worden verstoten omdat zij met schaamte en mislukking worden geassocieerd. Wat betreft de negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders uit het Westen blijkt nergens uit de voorhanden zijnde informatie dat dit gegeven op zich aanleiding zou geven tot daden van vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld. De verzoekende partij reikt echter in het kader van haar beschermingsverzoek geen concrete elementen of aanwijzingen aan dat zij bij een eventuele terugkeer uit Europa door haar familie of haar lokale gemeenschap zou worden verstoten, laat staan dat er in haar hoofde sprake zou kunnen zijn van een uitzonderlijke situatie die kan worden gelijkgesteld met vervolging of ernstige schade.

In de mate dat de verzoekende partij nog verwijst naar het leven onder talibanbewind, wijst de Raad erop dat een vrees voor vervolging (of een reëel risico op het lijden van ernstige schade) *in concreto* moet worden aangetoond. Uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt weliswaar dat er in Afghanistan een repressief regime van kracht is, waarbij de sharia wordt ingevoerd en geïmplementeerd en willekeurige aanhoudingen, ontvoeringen en moorden plaatsgrijpen, doch niet dat er sprake is van een situatie waarbij alle Afghaanse mannen het slachtoffer worden van vervolging of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing door de taliban. De beoordeling van het risico is bijgevolg afhankelijk van verzoekers individuele omstandigheden. De verzoekende partij moet aldus concrete, op haar persoon betrokken elementen of feiten aanreiken waaruit zou blijken dat er voor haar omwille van het talibanbewind een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade bij een terugkeer bestaat. Door in haar verzoekschrift louter te citeren uit algemene landeninformatie zonder deze informatie op haar persoonlijke situatie te betrekken, blijft zij hiertoe in gebreke. De verzoekende partij brengt geen concrete elementen bij waaruit kan blijken dat zij bij terugkeer naar Afghanistan het "spel" niet zal kunnen spelen en zich niet zal kunnen aanpassen aan de huidige regels van de taliban en lokale gebruiken.

Dat verzoeker afkomstig is uit een plattelandsgebied, met name het dorp Khazikhil, district Surkhrod in de provincie Nangarhar, volstaat niet om een risico bij terugkeer vast te stellen. De Raad erkent dat de ISKP, en het Salafistische gedachtegoed, traditioneel meer aanwezig is in Nangarhar. De verzoekende partij werkt echter niet verder concreet uit waarom het gegeven dat zij afkomstig is uit dit gebied, bij gebrek aan bijkomende risicobepalende omstandigheden, op zich voldoende is om een risico bij terugkeer in haar hoofde vast te stellen, gelet ook op het familiaal netwerk dat verzoekende partij nog heeft in Afghanistan.

Verder maakt de verzoekende partij niet aannemelijk dat zij voor haar vertrek uit Afghanistan reeds in die mate in het vizier is gekomen dat zij in de specifieke negatieve aandacht stond van de taliban, noch zijn er andere indicaties die daarop wijzen. Nu niet aannemelijk wordt gemaakt dat de verzoekende partij Afghanistan verliet omwille van persoonlijke problemen met de taliban, zoals hierboven vastgesteld, blijkt niet dat zij bij terugkeer naar dit land omwille van een vooraf bestaand probleem met de taliban of zijn lokale gemeenschap een risico zou lopen om te worden geviséerd door de taliban, laat staan dat haar vertrek uit Afghanistan om die reden risicoverhogend of -verzwarend zou zijn. Evenmin brengt de verzoekende partij enig concreet element aan waaruit zou blijken dat zij bij terugkeer naar Afghanistan alsnog in het vizier van de taliban zou komen.

De verzoekende partij kan ook niet dienstig verwijzen naar verschillende arresten van de Raad. De Raad wijst erop dat rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentswaarde hebben (RvS 21 mei 2013, nr. 223.525; RvS 16 juli 2010, nr. 5885 (c); RvS 18 december 2008, nr. 3679 (c)). Haar verwijzingen naar verschillende arresten van de Raad om aan te tonen dat de commissaris-generaal haar moest bevragen over eventuele elementen in haar hoofde is dus niet dienstig. Het komt immers aan een volwassen verzoeker om internationale bescherming toe om aan te tonen dat hij is verwesterd of als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overgeschreden. Zoals hierboven reeds werd vastgesteld blijft ze hier echter in gebreke.

Gelet op haar individuele omstandigheden kan *in casu* niet worden aangenomen dat zij dient te vrezen voor vervolging of ernstige schade omwille van een terugkeer uit Europa en/of een (toegeschreven) verwestering.

Aangezien hierboven werd vastgesteld dat niet kan aangenomen worden dat de verzoekende partij verwesterd is of dat zij als dusdanig zal worden beschouwd, is de vraag of de door de verzoekende partij

aangehaalde vrees voor vervolging omwille van een (toegeschreven) verwestering al dan niet verband houdt met het Verdrag van Genève op grond van het behoren tot een welbepaalde sociale groep, godsdienst of politieke overtuiging en het betoog van de verzoekende partij hierover, dan ook niet relevant noch dienstig.

7.4. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

8. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

8.1. Juridisch kader

Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1 De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2 Ernstige schade bestaat uit:

a) doodstraf of executie; of,

b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,

c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

Uit dit artikel volgt dat de verzoekende partij, opdat zij de subsidiaire beschermingsstatus kan genieten, bij terugkeer naar het land van herkomst een “reëel risico” loopt. Het begrip “reëel risico” wijst op de mate van waarschijnlijkheid dat een persoon zal worden blootgesteld aan ernstige schade. Het risico moet echt zijn, d.i. realistisch en niet hypothetisch. Paragraaf 2 van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet verduidelijkt wat moet worden verstaan onder het begrip “ernstige schade” door drie onderscheiden situaties te voorzien.

8.2. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, worden door de verzoekende partij geen concrete elementen aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat zij dergelijk risico loopt in Afghanistan.

8.3. In zoverre de verzoekende partij zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat zij haar voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt.

8.4. In de mate dat verzoekende partij verwijst naar de humanitaire en socio-economische situatie in Afghanistan, herinnert de Raad eraan dat artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting vormt van artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (heden: de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2011/95/EU)).

Het begrip “ernstige schade” in dit artikel heeft betrekking “op situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade”, met name foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Voormeld artikel stemt in beginsel overeen met artikel 3 van het EVRM en moet dan ook worden geïnterpreteerd in het licht van de rechtspraak hierover van het EHRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 28, 32).

Het Hof van Justitie heeft hierbij evenwel genuanceerd dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden de richtlijn 2011/95/EU) niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 van het EVRM zoals uitgelegd door het EHRM.

Er moet voor de uitlegging van artikel 15, sub b van de richtlijn 2004/83, naast de doelstellingen van die richtlijn, ook rekening worden gehouden met een aantal elementen eigen aan de context van die bepaling.

Uit een samenlezing van de bewoordingen in voormelde richtlijn en de rechtspraak van Hof van Justitie blijkt duidelijk dat de ernstige schade bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet moet voortvloeien uit gedragingen van derden, met name een opzettelijk handelen of nalaten door actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, M'Bodj, pt. 35-36 en 40; HvJ 24 april 2018 (GK), C-353/16, M.P., pt. 51 en 57-58).

De verzoekende partij moet daarbij aannemelijk maken dat zij persoonlijk een risico op ernstige schade loopt, hetgeen in beginsel niet kan blijken uit een algemene situatie. De gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, M'Bodj, pt. 36; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, Ahmedbekova e.a., punt 49).

Uit wat voorafgaat volgt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt, tenzij er sprake is van een opzettelijk gedrag van een actor.

Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de *“Country Guidance: Afghanistan”* van EUAA van januari 2023 (p. 111: *“Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor.”*).

Wanneer precaire socio-economische omstandigheden het resultaat zijn van een opzettelijk gedrag van een actor, dan kunnen deze omstandigheden aanleiding geven tot internationale bescherming na een individuele beoordeling, zoals uithuiszettingen of landroof. Verder kan ook niet worden uitgesloten dat bepaalde socio-economische omstandigheden het risico op vervolging of ernstige schade verhogen, bv. in het kader van een kindhuwelijk of handel in kinderen, waar de actor-vereiste eveneens is vervuld.

De kernvraag is of de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan overwegend voortvloeit uit opzettelijke gedragingen van derden, *in casu* de actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet, dan wel of deze situatie eerder het gevolg is van objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen door een gebrek aan overheidsmiddelen, al dan niet in combinatie met natuurlijke fenomenen.

Na lezing van alle objectieve landeninformatie die ter beschikking wordt gesteld door beide partijen, kan niet blijken dat de algemene precaire socio-economische omstandigheden in Afghanistan overwegend voortvloeien uit de opzettelijke gedragingen van een actor of verschillende actoren, ook niet na de machtsovername door de taliban in augustus 2021.

De oorzaken van de precaire socio-economische en humanitaire situatie blijken in Afghanistan in wezen multidimensionaal te zijn. De actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren.

Een aantal elementen waren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig waren, zoals een gebrek aan overheidsmiddelen, de beperkte ontwikkeling van een socio-economisch beleid door de voormalige Afghaanse regering, beperkte privé-investeringen, beperkte buitenlandse handel, aanhoudende en ernstige droogteperiodes, politieke instabiliteit en onveiligheid in de context van het aanhoudende gewapend conflict, gepaard met de gevolgen van de Covid-19 pandemie.

Na de machtsovername door de taliban kwam de economie in vrije val. Er was er een (tijdelijke) opschorting van financiële steun en ontwikkelingshulp door buitenlandse donoren en internationale instellingen, een bevrozing van de geldreserves van de Afghaanse centrale bank, de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland, de gebrekkige toegang tot de arbeidsmarkt voor vrouwen en het stopzetten van privé-initiatieven door vrouwen. Dit leidde tot een liquiditeitscrisis, een ineenstorting van het bancaire systeem, disruptie van de buitenlandse handel, een devaluatie van de nationale munt, hoge voedselprijzen, verminderd inkomen en werkloosheid. Tegen deze achtergrond speelde verder de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel met gevolgen voor de voedselzekerheid in Afghanistan. Tevens waren er moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken. Ten slotte zijn er milieuomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen, zoals de overstromingen van 2022, die een aanzienlijke impact hebben op de socio-economische en humanitaire situatie.

Hoewel het economisch beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om humanitaire bijstand te verhinderen of te blokkeren, waardoor internationale hulpinspanningen hebben kunnen verhinderen dat de situatie in Afghanistan escaleerde tot hongercatastrofe.

Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie dan ook niet worden afgeleid dat de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Voorts blijkt niet dat verzoekende partij in deze context persoonlijk wordt geviséerd of dat zij behoort tot een groep van geviseerde personen; zij toont niet aan dat zij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij zij niet zou kunnen voorzien in haar elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren.

Verzoekende partij kan niet worden bijgetreden voor zover zij laat gelden dat de situatie in Afghanistan met de hongersnood en de taliban als conservatieve en strenge organisatie als huidig bewind gelijkaardig is aan de extreme humanitaire situatie in Somalië, zoals omschreven door het EHRM in het arrest "*Sufi en Elmi*". In tegenstelling tot de situatie in Somalië ten tijde van het arrest "*Sufi en Elmi*", is er heden in Afghanistan immers wel degelijk een *de facto* regering aanwezig, met de facto ministers en de facto functionarissen (EUAA, *Afghanistan security situation*, augustus 2022, p. 36-43). Dat deze regering wordt geleid door de taliban doet daar geen afbreuk aan. Ook het gegeven dat de taliban de sharia hebben ingevoerd en geïmplementeerd in Afghanistan, net zoals al-Shabaab in Somalië, maakt niet dat de situatie vergelijkbaar is met deze in "*Sufi en Elmi*". Overigens is Afghanistan niet het enige land dat stelt dat de sharia wordt ingevoerd. Het grootste verschil is dat de huidige humanitaire crisis in Afghanistan niet het gevolg is van willekeurige oorlogsmethoden of andere geweldshandelingen, zoals dat in het arrest "*Sufi en Elmi*" wel het geval was. Ten slotte merkt de Raad op dat in het arrest "*Sufi en Elmi*" nergens wordt verwezen naar enige internationale sanctie of de gevolgen ervan. Een ander groot verschil met de situatie die in het arrest "*Sufi en Elmi*" werd besproken, is dat al-Shabaab internationale hulporganisaties toegang weigerde tot de Somalische gebieden onder zijn controle. Er is in de beschikbare landeninformatie evenwel geen enkele ernstige aanwijzing die erop duidt dat de taliban heden IGO's of NGO's op systematische wijze de toegang tot Afghanistan weigeren. Integendeel, zoals vermeld, is humanitaire bijstand, hetzij beperkt, blijven doorlopen, ook na de machtsovername, en hebben de taliban zelf een oproep om internationale hulp gelanceerd.

Waar verzoekende partij aanvoert dat de machtsovername door de taliban een einde heeft gemaakt aan de internationale hulp die veel Afghanen in staat stelde te overleven, wijst de Raad erop dat hieruit nog niet volgt dat artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet van toepassing is. De sancties en economische acties worden immers opgelegd door buitenlandse regeringen en internationale instellingen en zijn gericht tegen het talibanregime en individuele talibanleden. De sancties en economische acties viseren op zich Afghanistan noch de Afghaanse bevolking. Dit neemt niet weg dat de Afghaanse bevolking eveneens wordt getroffen door deze sancties en economische maatregelen die via een domino-effect een ernstige impact hebben op hun leefomstandigheden en socio-economische situatie. Er is echter in hoofde van de buitenlandse regeringen en de internationale instellingen geen sprake van een opzettelijk handelen of nalaten dat specifiek is gericht tegen de Afghaanse bevolking, laat staan tegen verzoekende partij. Voorts is de Raad van oordeel dat de redenen waarom internationale sancties en economische maatregelen worden getroffen tegen de taliban een onvoldoende aanknopingspunt vormen om te kunnen stellen dat het risico om bij terugkeer terecht te komen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting voortvloeit uit een opzettelijk handelen of nalaten vanwege de taliban dat specifiek is gericht tegen de Afghaanse bevolking, laat staan dat verzoekende partij *in casu* persoonlijk wordt geviséerd. De Raad herinnert eraan dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt.

Gelet op wat voorafgaat, concludeert de Raad dat het risico voor verzoekende partij om bij terugkeer naar Afghanistan terecht te komen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting, in deze stand van zaken niet valt onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het voorgaande neemt niet weg dat een terugkeer van verzoekende partij naar Afghanistan omwille van de huidige precaire socio-economische en humanitaire situatie aldaar nog steeds aanleiding kan geven tot een schending van artikel 3 van het EVRM.

Hoewel zulke mogelijke schending van artikel 3 van het EVRM *in casu* buiten de eigenheid van het huidige Belgische asielrecht valt, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van Vreemdelingenwet duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, moet de mogelijke schending van voormeld verdragsartikel alleszins grondig worden onderzocht bij het nemen van een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (RvS 28 september 2017, nr. 239.259; RvS 8 februari 2018, nr. 240.691; RvS 29 mei 2018, nrs. 241.623 en 241.625; RvS 28 mei 2021, nr. 250.723).

8.5. Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geviséerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Deze wetsbepaling vormt de omzetting van artikel 15, c), van de richtlijn 2011/95/EU en is een bepaling waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 van het EVRM en waarvan de uitlegging dan ook autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, pt. 28).

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie, op basis van de door beide partijen bijgebrachte en geciteerde landeninformatie, blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds augustus 2021 sterk is gewijzigd.

Waar vóór de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan was te wijten aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en *Islamic State Khorasan Province* (hierna: ISKP) anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Hoewel de taliban het hele Afghaanse grondgebied controleren, bestaan er heden nog twee parallelle niet-internationale gewapende conflicten in Afghanistan, enerzijds tussen de taliban en de *National Resistance Front* (hierna: NRF) en anderzijds tussen de taliban en ISKP.

Niettegenstaande deze twee gewapende conflicten, is het niveau van willekeurig geweld sinds de machtsovername van de taliban significant gedaald en is het geweld dat actueel nog plaatsvindt voornamelijk doelgericht van aard.

De belangrijkste werkterreinen van de NRF en andere verzetsgroepen bevonden zich oorspronkelijk in het noordoosten, voornamelijk in de provincie Panjsher en aangrenzende gebieden. In 2022 breidden ze hun activiteiten verder naar het noorden uit, met name naar de provincies Takhar en Badakhshan.

NRF maakt voornamelijk gebruik van guerrilla-oorlogstactieken en *hit and run*-aanvallen gericht op *checkpoints* en buitenposten van de taliban. ISKP neemt zijn toevlucht tot aanvallen op veiligheidskonvooien, controleposten en personeel van de taliban, waarbij vaak gebruik wordt gemaakt van *Improvised Explosive Devices* (IED's). Daarnaast is ISKP ook verantwoordelijk voor verscheidene aanvallen op personen met uiteenlopende profielen (voormalige *Afghan National Defense and Security Forces* (hierna: ANSF), activisten, enz.) en aanvallen op de sjiitische minderheid in stedelijke gebieden. Ook de taliban onderneemt doelgerichte acties tegen leden van de voormalige ANSF alsook tegen ex-overheidsmedewerkers. De activiteiten van de taliban tegen ISKP omvatten het opzetten van controleposten, huiszoekingen, moorden en gedwongen verdwijningen van vermoedelijke ISKP-leden, waaronder leden van salafistische gemeenschappen.

Wat betreft 2023 wordt er voor de eerste helft van dat jaar gewag gemaakt van een daling in de activiteiten van verzetsgroepen waarbij NRF wordt omschreven als 'verzwakt' na taliban-acties tegen deze groep (EUAA "*Afghanistan: Country Focus*" van december 2023, p. 31).

Ook het aantal ISKP-aanvallen nam aanzienlijk af in de referentieperiode juli 2022 tot en met september 2023, en dit na taliban-operaties tegen deze groep. Tevens worden de capaciteiten van ISKP omschreven als "verminderd" en "beperkt". ISKP is hoofdzakelijk nog actief in het oosten alsook in Kaboel en enkele noordelijke gebieden. Ze viseren daarbij voornamelijk talibanstrijders, taliban-functionarissen, religieuze leiders en bepaalde etnisch-religieuze minderheden zoals Shia Hazara en Sikhs alsook buitenlandse

doelwitten (incl. de Russische en Pakistaanse Ambassade en een Chinees hotel in de stad Kaboel) (EUAA "Afghanistan: Country Focus" van december 2023, p. 32-34).

In de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 vonden er volgens de UCDP-gegevens 825 veiligheidsincidenten, *i.e. 'incidents with at least one recorded fatality'*, over het hele land plaats waarbij het aantal dodelijke burgerslachtoffers, in die periode, wordt geschat op 1 270 in totaal, waarvan de meesten vielen in de provincie Kaboel (459), gevolgd door Kunduz (179), Balkh (92), Herat (92), Kandahar (89) en Panshir (79) (EUAA *Country Guidance Afghanistan*, januari 2023, p. 122-123).

ACLED documenteerde 2635 veiligheidsincidenten tijdens de referentieperiode van 15 augustus 2021 - 21 oktober 2022, waarvan 1 164 gecodeerd werden als "gevechten", 994 als "geweld tegen burgers", en 477 als "explosies/geweld op afstand" (EUAA *Country Guidance Afghanistan*, januari 2023, p. 122). Daarbij zouden minstens 4 602 doden zijn gevallen, waarvan 842 in het kader van geweld tegen burgers (COI *Query Afghanistan*, november 2022, p. 10).

Wat betreft de referentieperiode van 1 juli 2022 tot 30 september 2023 documenteerde de UCDP 781 incidenten waarbij de meeste incidenten plaatsvonden in de provincie Kaboel, gevolgd door de provincies Takhar en Panjshir en verder Baghlan en Nangarhar op respectievelijk de vierde en vijfde plaats (EUAA "Afghanistan: Country Focus" van december 2023, p. 30).

UCDP rapporteert in deze periode 619 burgerdoden als gevolg van 302 incidenten (EUAA "Afghanistan: Country Focus" van december 2023, p. 36).

In de referentieperiode van 1 juli 2022 tot 30 september 2023 documenteerde ACLED 1 618 veiligheidsincidenten waarvan de meesten vielen in de provincie Kaboel, gevolgd door de provincies Takhar en Panjshir en verder Badakhshan en Baghlan op respectievelijk de vierde en vijfde plaats (EUAA "Afghanistan: Country Focus" van december 2023, p. 29-30).

In Kaboel werden door UCDP 108 incidenten gedocumenteerd met 165 burgerdoden (EUAA "Afghanistan: Country Focus" van december 2023, p. 34).

ACLED registreerde in totaal 189 doden als gevolg van explosies/afstandsgelateerd geweld in de provincie Kaboel, in tegenstelling tot het totale aantal van 537 doden in heel Afghanistan als gevolg van explosies/afstandsgelateerd geweld. Bij het opnemen van 'gevechten' en 'geweld tegen burgers' wijzen ACLED-gegevens op 336 doden in de provincie Kaboel. De 41 geregistreerde gevechten in de provincie hadden voornamelijk betrekking op confrontaties tussen de taliban en ISKP, en de taliban en NRF en AFF.

UNAMA registreerde in de periode tussen 15 augustus 2021 en 30 mei 2023 in totaal 3 774 burgerslachtoffers (waarvan 1 095 dodelijke en 2 679 gewonden), wat een significante daling is in vergelijking met de vorige jaren (EUAA, Afghanistan. Security Situation, augustus 2022, p. 62, en UNAMA, Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan, juni 2023). Hiervan viel meer dan drie vierde (2 814 slachtoffers) te betreuren bij IED's-aanvallen op bevolkte gebieden, zoals gebedshuizen, markten en scholen. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. Ondanks een aanzienlijke daling van het aantal conflict gerelateerde burgerslachtoffers in Afghanistan sinds 15 augustus 2021, is er geen overeenkomstige daling van de burgerschade veroorzaakt door zelfmoordaanslagen. Uit de cijfers van UNAMA blijkt niet alleen dat er nog steeds burgerslachtoffers vallen als gevolg van dergelijke aanvallen, maar ook dat de dodelijkheid van zelfmoordaanslagen sinds 15 augustus 2021 is toegenomen, waarbij een kleiner aantal aanvallen een groter aantal burgerslachtoffers maakt (UNAMA, Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan, juni 2023).

De VN *Human Rights Council* stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 91%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste helft van 2022 en is vooral merkbaar in plattelandsgebieden, waar voorheen veel confrontaties tussen de taliban en het voormalige ANSF plaatsvonden.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

De significante daling van het aantal geweldsincidenten gaat bovendien gepaard met een significante daling in het aantal intern ontheemden. Na de machtsovername door de taliban keerden veel van de nieuwe ontheemden terug naar hun regio van herkomst. De IOM meldde dat van augustus tot eind 2021 in totaal 2

194 472 ontheemden naar hun herkomstregio's zijn teruggekeerd (EUAA *Country Guidance Afghanistan*, januari 2023, p. 124).

Ontheemding wegens conflictgerelateerd geweld is afgenomen en vindt zijn oorzaak momenteel eerder in de moeilijke economische situatie en natuurrampen. UNHCR documenteerde 274 012 ontheemden die in 2022 zijn teruggekeerd naar hun regio's van herkomst en IOM maakt gewag van 1 525 577 ontheemden die in 2022 zijn teruggekeerd naar hun herkomstregio's (EUAA "*Afghanistan: Country Focus*" van december 2023, p. 41).

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de *Country Guidance Afghanistan* van januari 2023 en is gelet op de informatie opgenomen in de EUAA "*Afghanistan: Country Focus*" van december 2023 nog steeds actueel.

Verzoeker is afkomstig uit de provincie Nangarhar. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat het geweld aldaar een hoog niveau bereikt, waardoor er een hogere mate aan individuele elementen vereist is om aan te nemen dat een burger, wanneer hij terugkeert naar het grondgebied, een reëel risico zou lopen op een ernstige bedreiging van zijn leven of vrijheid. Voorgaande ligt in dezelfde lijn van de *Country Guidance Afghanistan* van januari 2023.

Bijgevolg rijst, in overeenstemming met wat in het arrest *Elgafaji* van het Hof van Justitie wordt gesteld, de vraag of de verzoekende partij persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Nangarhar voor haar dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat zij bij een terugkeer naar deze (regio van herkomst) een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. De commissaris-generaal stelt hierbij vast dat de verzoekende partij nalaat het bewijs te leveren dat zij specifiek wordt geraakt, om redenen die te maken hebben met haar persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Nangarhar. Tevens blijkt dat de commissaris-generaal niet beschikt over elementen die erop wijzen dat er in haar hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat zij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Deze bevindingen vinden steun in het administratief dossier.

Gelet op het voormelde toont verzoekende partij niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

8.6. Gelet op het voormelde, toont de verzoekende partij niet aan dat er in haar geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

9. Wat betreft de ingeroepen schending van de artikelen 48/5 en 48/6 Vreemdelingenwet en artikel 24 van het Handvest moet worden vastgesteld dat de verzoekende partij op geen enkele wijze toelicht waarom zij van oordeel is dat de hierboven vermelde artikelen worden geschonden. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of rechtsbeginsel wordt geschonden. Aangezien de verzoekende partij dit volledig nalaat, is dit middel niet-ontvankelijk.

10. De verzoekende partij heeft de meerderjarige leeftijd bereikt. Volgens het leeftijdsonderzoek door de Dienst Voogdij is zij immers geboren in het jaar 1999. Ze kan zich dus niet dienstig beroepen op een schending van artikel 57/1, § 4 van de Vreemdelingenwet aangezien ze meerderjarig is en het hoger belang van het kind niet op haar kan worden toegepast.

11. In de mate dat de verzoekende partij aanvoert dat de artikelen 2, 3 en 13 van het EVRM worden geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

12. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal verplicht zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij werd gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Tijdens dit persoonlijk onderhoud kreeg zij de mogelijkheid haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe

en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Pashtoe machtig is. De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over de regio van herkomst van de verzoekende partij en op alle dienstige stukken. De commissaris-generaal heeft het beschermingsverzoek van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Evenmin kan de schending van het redelijkheidsbeginsel worden volgehouden aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

13. Wat betreft de aangevoerde schending van artikel 10 van de Asielprocedurerichtlijn onder verwijzing naar een kritische analyse door Nansen, wijst de Raad er op dat in bovenstaande analyse werd rekening gehouden met de beperkingen waarmee bronnen geconfronteerd worden bij het verzamelen van informatie en de onder-rapportering die er het gevolg van kan zijn. Verder is bovenstaande analyse gebaseerd op informatie afkomstig van diverse bronnen, gaande van NGO's, VN organisaties en EU instellingen over nationale overheden tot internationale experts en werd rekening gehouden met de actualisatie van de gegevens inzake de veiligheidssituatie in haar regio van herkomst. Hierboven werd vastgesteld, dat rekening houdende met hogergenoemde beperkingen, actueel voldoende informatie beschikbaar is met betrekking tot de situatie in Afghanistan en dat deze, gelet op de diversiteit van bronnen voldoende betrouwbaar en objectief is. De bovenstaande analyse door de Raad is gebaseerd op een zo volledig mogelijke analyse van de diverse beschikbare bronnen. De verzoekende partij toont niet aan dat de beschikbare landeninformatie die in aanmerking werd genomen niet voldoende objectief, actueel en nauwkeurig zou zijn in de zin van de voormelde bepalingen en de door hem geciteerde rechtspraak.

14. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. De verzoekende partij heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de verwerende partij. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

15. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat de verzoekende partij niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf juli tweeduizend vierentwintig door:

M. RYCKASEYS, kamervoorzitter,

M. DENYS, griffier.

De griffier, De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS